PARTICULARS ABOUT TIRUMALA

General:—Height 2,820 Feet above sea level.
Temperature :—Maximum 94° Minimum 60°
Rainfall 40"

INCOME FROM TEMPLES FOR JULY, 1973.

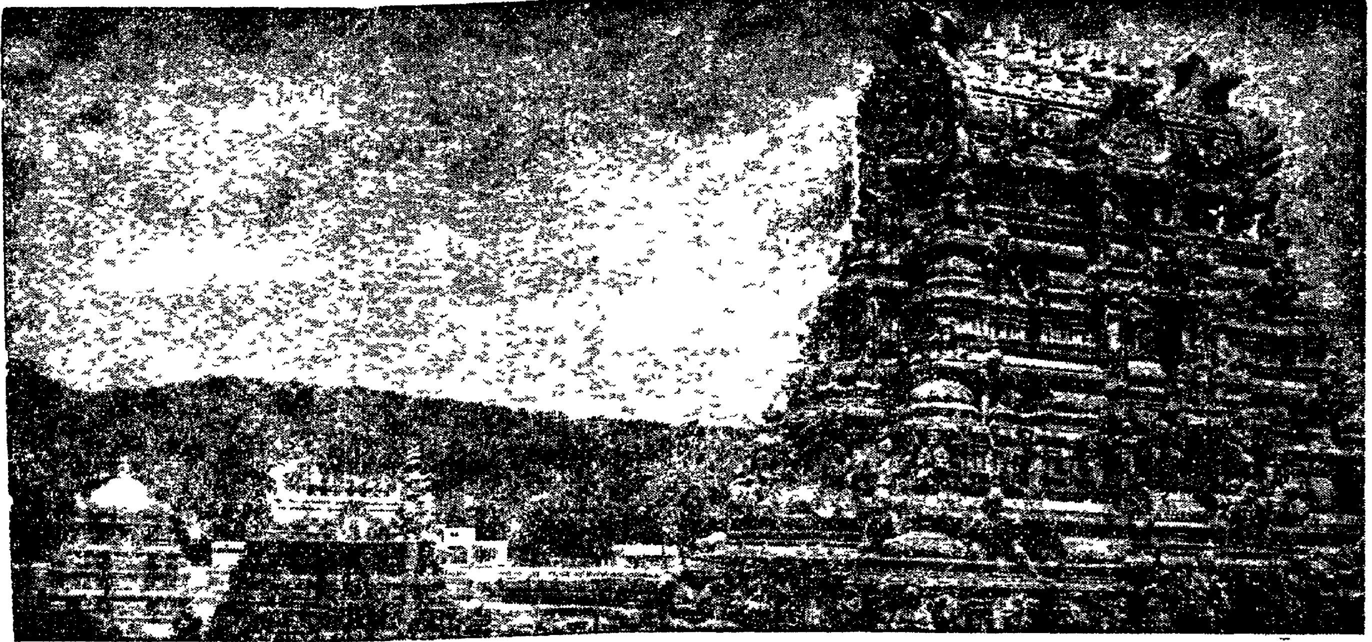
			Rs.	Ps.
1	Sri Venkateswaraswamy Temple, Tirumala	...	33,96,241	73
2.	Sri Padmavathi Devi Temple, Tiruchanoor	...	30,128	54
3.	Sri Govindarajaswami Temple, Tirupati.	...	28,422	75
4.	Sri Venkateswaraswamy Temple, Mangapuram	...	4,040	67
5	Sri Kodandaramaswamy Temple, Tirupati.	.	1,076	05
6.	Sri Kapileswaraswami Temple, Tirupati	..	1,353	27
7.	Sri Kalyana Venkateswaraswamy Temple, Narayanavanam.	..	425	43
8	Sri Vedanarayanaswamy Temple, Nagalapuram.	...	222	45
		Total	34,61,910	89

PILGRIMS' PARTICULARS

		JULY, 1973
Number of pilgrims, who availed T. T. D. Transport facilities on Ghat Road	Adults	... 4,24,509
	Children	... 36,564
Number of Pilgrims, accommodated in the choultries	at Tirupati	... 75,118
	at Tirumala	.. 1,31,181
Number of vehicles to Tirumala by Ghat Road	Motor Cars	... 7,394
	Motor Cycles	370

* * *

Visit . . . TIRUMALA

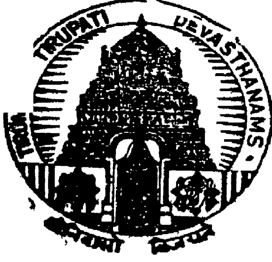
DURING

Sri Venkateswaraswami Brahmotsavam

PROGRAMME

Date:	Day Festival.	Night Festival.
28–9–73	—	Ankurarpanam Senadhipathi Utsavam
29–9–73	Tiruchi Utsavam Vajra-kavacham with jewels gold, Dhwajarohanam	Sesha Vahanam (Big)
30–9–73	Sesha Vahanam (Small)	Hamsa Vahanam
1–10–73	Simha Vahanam	Muthyapu Pandili Vahanam
2–10–73	Kalpavriksha Vahanam	Sarvabhoopala Vahanam
3–10–73	Mohini Avataram	**GARUDASEVA with Lakshmi haram and Makara kantika**
4–10–73	Hanumantha Vahanam	Vasantotsavam (Evening) Gaja Vahanam
5–10–73	Sooryaprabha Vahanam	Chandraprabha Vahanam
6–10–73	**RATHOTSAVAM**	Asva (Horse) Vahanam
7–10–73	Pallaki Utsavam, Tiruchi-Utsavam and Theerthavari	Tiruchi Avabhrithotsavam

N B — *(1) There will be Unjal festival in the evenings (2) Kalakshepams and discourses will also be held by eminent persons (3) Festival Programme will be announced sufficiently in advance every day.*

THE SAPTHAGIRI

'ol. 4 MONTHLY No. 4

Editor & Publisher .

K. SUBBA RAO, M.A.,
T. T. DEVASTHANAMS,
TIRUPATI.
PHONE : 2752.

Printer :

M. VIJAYAKUMAR REDDY, L.P.T.,
Manager,
T. T. DEVASTHANAMS PRESS,
TIRUPATI.
PHONE : 2340.

Annual Subscription: Rs. 5/-
Per copy: 35 Ps.
By Post: 42 Ps.

For copies and other particulars ,

EDITOR,
T. T. DEVASTHANAMS,
TIRUPATI.

'The opinions expressed by various authors in the Journal are personal.'

Editor.

CONTENTS

PAGE No.

* * *

Cover Page. **Lord Veekateswara with his consorts in Sarva Bhoapala Vahanam.**

Due to some unforeseen circumstances the magazine could not be released in time. We regret very much for the inconvenience caused to the readers—EDITOR.

Editorial * * * * * *

With the ensuing Brahmotsavams of Lord Venkateswara, which are scheduled to be conducted from 29th instant to 7th October, 1973 Tirupati town as well as Tirumala, the seat of the Lord of Seven Hills are wearing a festive apparel The T T D management as ususal is making elaborate arrangements to meet the anticipated influx of the pilgrims during these ten days festival These include the deputation of special staff to the temples and nearest information centres and choultries to guide pilgrims, running of T T.D buses in full strength between Tirupati and Tirumala, augmenting the Canteen services and conducting special cultural and devotional programmes under the auspices of the Arsha Samskriti Sadas Of course it would be needless to say that there would be police, protection also to prevent any untoward incidents

While commending the efforts and plans contemplated by the management to make this festival a worth remembering success, we would like to point out that much of this success depends on the disciplined co-operation extended to the management by the pilgrim public While much restraint and encouragement is required on the side of the staff inspite of their round the clock services, pilgrims also are expected and requested to be co-operative and disciplined even if they had some inconveniences which may befall unexpectedly despite the cautious approach of the management in estimating the influx and arrangements related to Even an explosive situation can be warded off, if only the two sides exert patience on their nerves

We only wish and pray that the Lord of Lords bestow endurance and courage both to the employees and pilgrims, without giving vent to their heated emotions which if only done would disturb the serene and sacred atmosphere of this festival

AN APPEAL TO THE PILGRIMS

The Annual Brahmotsavam of Lord Venkateswara are fast approaching In view of the previous experiences and also to make the pilgrims acquainted with the facilities that are provided by the T T D the following suggestions are made which if observed and followed

(1) Before proceeding on pilgrimage, please always intimate your arrivals sufficiently in advance, to the Reception Officers at Tirupati and Tirumala This will always help you to secure accommodation within the shortest possible time

(2) Soon after you get down at the Railway Station or Bus stand, please contact the superintendents of the Choultries, that are situated on either side of the Railway station. Clean but unfurnished as well as furnished rooms, are available at reasonable charges. Vessels also will be supplied free of rent for those who want to prepare meals by themselves There are canteens in the choultry premises itself

(3) Please note that you should vacate the rooms, when you are leaving for Tirumala or vice versa, otherwise, you will not only be inviting the trouble but also inconveniencing your co-pilgrims, who like you may be waiting for accommodation

(4) T.T.D. Buses to Tirumala will start from the two Devasthanam Bus Stands situated behind the Ist N C. and opposit to second and 3rd N.Cs respectively Use the nearest bus stand and avoid unnecessary inconvenience

At Tirumala, please contact the Central Reception Office situated adjacent to alighting bus stand, in case you require furnished accommodation, and the Choultry Superintendents in the case unfurnished accommodation.

(5) Always plan and start early for the Darsan of the Lord The earlier you join the queue line, the more easily you can have Darshan of the Lord For Arjitha sevas or other festivals also, contact the Peishkar or the other temple authority, fairly in advance lest you would be disappointed.

(6) If you have time and want to visit important theerthas nearby Tirumala, you can avail the services of T.T D. Buses plying between Tirumala and Papavinasanam, (via) Akasa Ganga These buses start from the bus stand provided exclusively for this purpose, adjoining the main bus stand at Tirumala

(7) If you have any thing to complain, contact or write to the Peishkar in the case of Darshan, poojas etc , Reception Officers at Tirupati and Tirumala

(8) If you have any specific allegation, or any suggestions to be made please forward your suggestions to the following address

THE EXECUTIVE OFFICER,
TIRUMALA-TIRUPATI DEVASTHANAMS,
TIRUPATI A P

News & Notes . . . . .

Free Eye Operation Camp.

The 16th free eye operation camp was conducted under the auspices of the T T Devasthanams from 2—8—73 to 15—8—73 Padmasri Dr P Siva Reddy and his assistants performed operations to more than 1,100 patients of variety of eye diseases

Formal inauguration was done on 5–8–1973 at a simple but elegant function in the IInd New Choultry of the Devasthanams, which was made an improvised hospital for the purpose Sri A Valliappan, Collector and the specified authority in place of the T T D Board of Trustees, presided over the function

Dr K Ramesh Pai, Director of Medical Service in his address spoke at length about the prevention of the disease and General Hygiene of the country Restoration of eye to the blind, he said is not only curing the disease but also saving him from starvation to death which would result in if one remained blind He commended both the T T D and Padmasri Dr Siva Reddy for having undertaken the task of eradicating the blindness

Dr Pai further said that many of the eye diseases are the results of malnutrition and some are due to the negligence and ignorance of the ordinary man about the eye, the vital part of the human body. With regard to prevention of the eye diseases, Dr Pai said, taking carrot daily would prevent blindness to a greater extent He suggested the augmentation of " Eradication of blindness campaign" by conducting as many mobile eye camps as possible, so that villagers can have the benefit of such treatment without any expenditure to them. Dr Pai said emphasis on donating healthy eyes to eye bank in the event of the death of a person, so that these can be fixed to blind persons by carneal grafting.

Dr Rajendravyas, the Regional representative of Royal Common Wealth Society for the blind spoke the activities of his mission in the eradication of the blindness in the country

Sri A Valliappan in his presidential speech gave a brief account of the steps taken by the Govt in Chittoor District with regard to eradication of blindness and also about general hygiene He said that an intensive programme should be taken up co-ordinating the medical services with general education so that all the educated can have some basic knowledge about the social hygiene

Earlier Sri S V Subramanian, the Executive Officer, T T D welcoming the gathering explained the significance of the eye camp conducted by the T T D

Sri K Subba Reddy, Reception Officer, who has also been the incharge of the eye camp proposed a vote of thanks

During the camp Dr Siva Reddy examined 8,155 persons and 1216 had been admitted and 1,149 eye operations were performed

Patients who were operated, were discharged after a week, and the pictures of Lord Venkateswara were distributed to them

Air chief Marshal O P Mehra, who was here in connection with the inspection of N.C C work, visited the Temple of Lord Venkateswara, Mrs & Mr Mehra visited this camp also and distributed the pictures of the Lord and glasses to those who were discharged on that date

The T T D as already reported, provided free diet to the patients, and to their attendants besides giving glasses to those needed them

Kendriya Sanskrit Vidya Peeth.

" Sanskrit is most international in character and it influenced all most all the languages of

the world. There is no subject which has not been covered by sanskrit." Thus observed Dr K L Rao the Honble Union Minister for Irrigation and Power Dr Rao was inaugurating the new building of the Sanskrit Vidya Peeth Tirupati on 18—8—1973.

In his address Dr. Rao further observed that though sanskrit influenced the world languages like Russian and Persian etc, and though, Sanskrit covered every branch of human knowledge from times immemorial, it is a misfortune that we, the Indians are not attaching due importance to sanskrit and its propogation.

While wishing the vidyapeet to grow to a full fledged sanskrit university he said that only when people participate with a dedication to service, then only institutions would flourish.

Prof Devakinandan Prasad Yadav, the Hon'ble Union Dy Minister for Education who presided over the function gave a brief account of the steps taken by the Govt to promote sanskrit language said that nearly Rs. 3 00 crores have been allotted in the Fourth Five Year Plan, for propogation of Sanskrit learning. He also said, that this Vidya Peeta would soon be provided with a language laboratory which would go a long way towards popularisation of Sanskrit He thanked the T T Devasthanams for the help rendered by it for locating the institution.

Earlier Sriman M Anantha Sayanam Iyyengar, former Governor of Bihar and the present Chairman of the Sthaniya Prabhandhak Samithi welcoming the gathering attempted to clear the misapprehension that sanskrit was the language of Brahmins Briefing this Sriman Ayyengar observed that neither the sanskrit was of Brahmins, nor the national heroes were Brahmins Hence, it is improper, to hinder the progress of the sanskrit which is universal in character and from which the regional languages in India derived strength and embellishment

Sri Anantha Sayanam Iyyengar thanked the T.T.D for the timely help rendered to the Vidya Peeth first by giving rent free building to locate the Vidyapeet since its inception and also for gifting away forty one acres of land and Rs 10 lakhs in cash with regard to the construction of a new building and developments thereto.

Sri Iyyengar expressed his hope that this Vidyapeeth which has flourished till this time under the munificient gifts and finances of Lord Venkateswara to soon grow up in size and strength carving itself into an University for Sanskrit education Dr R K Sarma, Director, Rashtreeya Sanskrit Samstanam proposed a vote of thanks The Vidya peeth imparts sanskrit education in sahitya, vyakarana, Vedantha, and Library science (Pusthakalaya vignana sastra equivalent to B Library science) The Library is having 20,000 books, 4,000 manuscripts, and it subscribes to 400 research journals and periodicals Evening classes in sanskrit are also being conducted.

The T.T.D. Transport—Workers Union.

It will be a matter of great appreciation to note that under the dynamic management of the T T D, various associations of the employees are gaining confidence and courage to be self-sufficient, independent of any material help from the present organisation

On the foundation of this moral impetus the T.T D. Transport employees through their union had constructed a prayer-cum-marriage hall-cum-Auditorium from out of their own resources This building was inaugurated by Sri A Valliappan, Chittoor District Collector and specific authority in place of T T D Board on 8—8—73 Sri S V Subramanian, Executive Officer and many important persons graced the occasion.

In the evening the cultural wing of the workers union was inaugurated by Sri C Nagabhushanam, noted film artist Sri G Prabhakara Gupta, the General Manager, T T D Transport presided over the function The function concluded with a playlet " Prajasevaye Ma Karthavyam."

In honour of Retired Employees.

For the first time in the annals of T T D history outgoing employees who served the institution for a past so many years sharing the pleasures and the pains of the institution have been honoured in token of their service T T D's Officials association arranged a meeting on 20-8-73 and honoured the out-going employees with a shawl and Deepasthambha The employees submitted the memorandum to the E.O regarding the grievances of the families of the deceased and Retired employees While appreciating the benevolent attitude of the Executive Officer in giving top priority to absorb into jobs the members of the deceased employees, the memorandum requested that this provision should be made a statutory one so that the retired personnel would feel happy on the day of his retirement as it would offer him a protection with a job to his family member Sri S V Subramanian, Executive Officer promised that he would do his best in alleviating the sufferings of the employees

Sri T Venkateswarulu, the new Deputy Executive Officer spoke about the relationship between the management and the employees. The function concluded after two " Telugu playlets one is " Kalidas " and the other is " Natulukavalenu "

Postings.

Sri T Venkateswarlu, Revenue Divisional Officer, Visakhapatnam has taken charge on deputation as Deputy Executive Officer, T. T Devasthanams vice Sri M Ramaswamy Reddy, who after a tenure of 3½ years sincere service to the institution reverted back to the parent department and posted back as R D O , Eluru, W G District

Sri I Venkatanarayana, Executive Engineer, A P has taken charge as Executive Engineer in T T D Vice Sri K Srinivasulu Chetty reverted to parent department

Dr D Arkasomayaji, M A , Ph D., has taken charge as Secretary, Hindu Dharma Prathistanam

Other News

Tirupati Umbrella Procession

Annual Tirupati Umbrella's procession was conducted by Tirupati Umbrella's Charities, Madras which started after pooja on 29-8-1973 at 6-00 p m in the presence of Hon'ble Justice Thiru V Ramaswamy, Judge, High Court, Tamilnadu Final Pooja will take place on 27-9-1973 at 6-00 p m The procession will leave Madras on 28-9-1973 and arrive at Tirumala on 3rd October, 1973 on which date the Garudotsavam of the Lord will take place The new umbrellas as in previous years will be presented to Lord Venkateswara during Garudaseva festival.

SRI VENKATESWARA ARSHA SAMSKRITHI SADASSU, TIRUMALA.

Special Programme

Place, **Sadassu Hall** *Time* **6 p.m. to 8-30 p.m**

Date	*Performance*	*Name and address*
8-10-73	Music	SMT. KOKA SATYAVATHY, MADRAS-17
12-10-73	Lecture	SRI P P LAKSHMINARAYANA UPADHYAYA, MADRAS-600005
13-10-73	Bhajana	SRI MODUGUM CHENCHA REDDY, Intur, Guntur Dist
14-10-73	Harikatha	BABI SUSEELA BHAGAVATHARINI, Morispet, Tenali, Guntur Dist
15-10-73	Music	SRI NETI SRIRAMA SARMA, Hyderabad
19-10-73	Lecture	SRI KOLIPAKA MADUSUDANA RAO, Khammam
20-10-73	Bhajana	SRI R LAKSHMI NARAYANAN, Vellore-4
21-10-73	Harikatha	SRI AMBATIPUDI SIVARAMAKRISHNA MURTHY BHAGAVATHAR, Vijayawada
22-10-73	Music	SRI AVILELI VENKAIAH, Naidupet, Nellore Dist
26-10-73	Lecture	SRI S SUNDARARAJAN, Venkatagiri Town, Nellore Dist
27-10-73	Bhajana	SRI P VENKATESWARA RAO, Lakshmipuram, Krishna Dist
28-10-73	Harikatha	KUM. YALLABANDI SARADA BHAGAVATHARINI, Tadepalligudam, W G Dist
29-10-73	Music	SRI PUDUCODE KRISHNAN, Trivendrum

ARSHA SAMSKRITI SADASSU PROGRAMME AT SRI KODANDA RAMASWAMY TEMPLE, TIRUPATI

Harikatha 7 P M —9-30 P M Music 6 P M —8-30 P M

Date	*Performance*	*Name and address*
7-10-73	Musi	SMT KOKA SATYAVATHI, MADRAS-17
13-10-73	Harikatha	KUM. BABI SUSEELA BHAGAVATHARINI, Tenali, Guntur Dist
14-10-7	Music	SRI NETI SREERAMA SARMA, Hyderabad
20-10-73	Harikatha	SRI AMBATIPUDI SIVARAMAKRISHNA MURTHY BHAGAVATHAR, Vijayawada
21-10-73	Music	SRI AVILELI VENKAIAH, Naidupet, Nellore Dist
27-10-73	Harikatha	KUM YALLABANDI SA ADA BHAGAVATHARINI, Tadepalligudem, W G Dist
28-9-73	Music	SRI PUDUCODE KRISHNAN, Trivendrum

VISHNU DHARMA

SRI D. SATYANARAYANA,
Kendriya Sanskrit Vidyapeetha, Tirupati.

अध्याय ५२

CHAPTER LII

This chapter is named as the Viprapraśamsa or praise of Brahmins Brahmins in this chapter are praised as a class Great risks are involved in effecting scrutiny of the Brahmanas or testing them The Puranas, the institutes of Manu, the Vedas, and the Ayurveda should not be put to an assessing examination. Discrediting them (the four) with a reproachment or censure one shall be liable to repent the whole life The Brahmanas even though they are deformed, one-eyed or destitute should not be censured No test or selection need be set up in case of a Brahmana to be employed in a Śrādha. Because of censuring Brahmanas the demons have all been drawned and the waters of the seas have all become saline If they turn out rebellous the Brahmans can kill or by their efficacyt reduce an object into ashes or evolve a new creation. New Lokapalas can be brough into existence. If the Brahmanas are pleased all the gods are pleased Even gods would entail a fall if they find fault with a Brahmana The Brahmanas should be kept free from wants and contented by offering them food, clothing etc, because they constantly engage themselves on contemplation of super-mundane objects. They alone can give satisfactory replies in the matter of doubt in the matter of metaphysical thinking Just like fire that does not get contaminated even in the cremation ground so also Brahmin is pious and retains effective worthiness in all situations.

भगवानुवाच

Lord spoke.

पुराणं मानवो धर्मः सांगाः वेदाश्चिकित्सितम् ।
आज्ञासिद्धानि चत्वारि न हन्तव्यानि हेतुभिः ॥ १ ॥

1. The puranas, the institutes of Manu, the Vedas with all its ramifications, the Ayurveda are the four basic branches of knowledge which should not be put to a test of polemical or argumentative nature.

हत्वा ह्येतानि संमूढः कल्पान्तमपि पच्यते ।
न ब्राह्मणं परीक्षेत् श्राद्धकाले ह्युपस्थिते ॥ २ ॥

2. One killing or denigrating their (Veda purana etc.,) good name would be tormented to the end of the world. A Brahmana should not be subjected to a test to be called in for participating in Sradha ceremonies.

सुमहत्परीवादो हि ब्राह्मणानां परीक्षणे ।
काणाः कुब्जाश्च षण्ढाश्च दरिद्राः व्याधितास्तथा ॥३॥

3. Great risks are involved in subjecting Brahmanas to a scrutiny he be one-eyed, hunch—backed, impotent, destitute or even suffering from diseases.

सर्वे श्राद्धे नियोक्तव्याः मिश्रिता वेदपारगैः ।
अक्षयं तु भवेत् श्राद्धं एतद्धर्मविदो विदुः ॥ ४ ॥

4. All people can be employed in the Sradha ceremony assorted with the good vedic scholars. The efficacious results of such sacrifice would be inexhaustible. This is the considered opinion of the scholars.

ब्राह्मणो हि महाभूतं जन्मना सह जायते ।
लोकाः लोकेश्वराश्चापि सर्वे ब्राह्मणपूजकाः ॥ ५ ॥

5. Brahmana is great by his birth. All the worlds, the kings are extending great respect to Brahmana

ब्राह्मणाः कुपिताः हन्युः भस्म कुर्युश्च तेजसा ।
लोकानन्यान् सृजेयुश्च लोकपालान् तथापरान् ॥ ६ ॥

6. If angry a Brahmana can destroy every thing and reduce into ashes by his glow of penance, can create new worlds or a new band of Lokapalas.

ब्राह्मणाः हि महात्मानः विरजाः स्वर्गसत्क्रमाः ।
ब्राह्मणानां परी (98अ) वादादसुराः सलिलेशयाः ॥७॥

7. Brahmanas are great-souled, free from all the blemishes and prone only towards the attainment of heaven, and on account of teasing the Brahmanas the demons have

been condemned to have a permanent abode in the waters.

अपेयः सागरो यैस्तु कृतः कोपान्महात्मभिः ।
येषां कोपाग्निरद्यापि दण्डके नोपशाम्यति ॥ ८ ॥

8. Because of the wrath of these great-souled, the sea-waters have all turned saline and undrinkable and the anger does not seem to have yet pacified even today in the Dandaka jungles.

एते स्वर्गस्य नेतारः भूमिदेवास्सनातनाः ।
एभिश्चाधिकृतः पक्षः देवयानस्स उच्यते ॥ ९ ॥

9. The Brahmanas are the leaders to the heaven perennially and the view accepted by them is called Deva-yana or the way of the gods.

ते पूज्यास्ते नमस्कार्यास्तेषु सर्वं प्रतिष्ठितम् ।
ते वै लोकानिमान्सर्वान् धारयन्ति परस्परम्॥१० ॥

10. They are adorable, they alone are venerable, all other things are located in them They all keep these worlds together

प्रमाणं सर्वलोकानां नियता ब्रह्मचारिणः ।
तानुपाश्रित्य तिष्ठन्ति त्रयो लोकास्सनातनाः ॥११॥

11. Among the Brahmanas celebates (concentrating on the Brahman) are responsible leaders and all the three worlds subsist depending upon them for eternity

गूढ स्वाध्यायतपसा ब्राह्मणाः संशितव्रताः ।
विद्यास्नाता व्रतस्नाता अनपाश्रित्यजीविनः ॥ १२ ॥

12. The Brahmanas possess a mystic power because of penances and studies and also performances of religious observances They are full of wisdom meticulously observing vratas or the religious observances in the whole world.

आशीर्विषा इव क्रुद्धा उपचर्याः हि ब्राह्मणाः ।
तपसा दीप्यमानास्ते दहेयुः सागरानपि ॥ १३ ॥

13. Like cobras when enraged the Brahmins be treated radiant with a glow due to penances. The Brahmins (enraged) may even cause a conflagration on the seas

ब्राह्मणेषु च तुष्टेषु तुष्यन्ते सर्वदेवताः ।
ब्राह्मणाना नमस्कारैः सूर्यः दिवि विराजते ॥ १४ ॥

14. If Brahmanas are pleased all the gods are pleased On offering salutations to the Brahmanas the Sun in the sky shines.

ब्राह्मणानां परीवादात्पतेयुरपि देवताः ।
धुरि ये नावसीदन्ति प्रीणन्ते यज्ञवह्नयः ॥ १५ ॥

15 On reprehending the Brahmana even the gods will be debased Decidedly one who pleases the sacrificial fire escapes a downfall

भोजनाच्छनादानै [98 ब] स्तारयन्ति तपोधनाः ।
ते गतिः सर्वभूतानां अध्यात्मगतिचिन्तकाः ॥ १६ ॥

16 Those who offer meals, clothes etc, to Brahmanas, who are the support of all the being since they are always in meditative contemplation on supernal aims.

आदिमध्यावसानानां ज्ञानानां छिन्नसंशयाः ।
परापरविशेषज्ञाः नेतार परमां गतिम् ॥ १७ ॥

17. The Brahmanas possess discernment and cherish no doubts occuring in the beginning, in the middle or in the end because they are fully acquainted with the accumulated knowledge pertaining to this world and the other world They are capable of carrying to the final positions.

अवध्याः ब्राह्मणास्तस्मात् पापेष्वपि रतास्सदा ।
यश्च सर्वमिद हन्यात् ब्राह्मणं वापि तत्समम् ॥१८॥

18. 18. Therefore a Brahmana, though engrossed in heneious affair should not be killed because Brahmanas are my form and reside in every thing.

सोग्निः सोऽर्कः महातेजः विषं भवति कोपितः ।
भूतानामग्रभुक् विप्रो वर्णश्रेष्ठः पिता गुरुः ॥ १९ ॥

19. He is fire, he is the Sun, and he is full of radiance. When angry he can be toxic. He is the foremost among all the beings and he is the best among the Varnas. He is father and teacher of all.

न स्कन्दते न व्यथते न च नश्यति कर्हिचित् ।
वरिष्ठमग्निहोत्रात्तु ब्राह्मणस्य मुखे हुतम् ॥ २० ॥

20. Never an oblation offered to a Brahmana gets washed nor causes anxiety. As it is preferable to offer to Brahman even when compared to offering to Agni

अविद्यो वा सविद्यो वा ब्राह्मणो दैवतं महत् ।
प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्दैवतं महत् ॥ २१ ॥

21. A Brahmana, whether educated or unschooled is a great celebrity. Pleased or unpleased he is the chief as fire among the gods.

(*Continued at page* 16)

The Spirituality of Ramalinga Vallal

Dr G T GOPALAKRISHNA NAIDU,
Coimbatore–18.

Savants of Saivism:

Savants of Saivism have appeared in South India at times when materialism reigned supreme and devotionalism was in its lowest ebb The four Nayanmais followed by Sri Ramalingaswamy appeared in succession and all of them after their mission disappeared in their most ecstatic periods of their lives, vanishing bodily into space Thirugnanasambandar merged with his newly wedded spouse into the Divine Light which blazed at the time of his marriage Thirunavukkarasu disappeared into the Lord at Pugalur Sundarar got the vision of Mount Kailas and became one with Lord Siva. Manickavachakar embraced Sri Nataraja at Thillai in His Cosmic Dance and passed on to Eternity Sri Ramalingaswamy disappeared for ever into the dug-out earth.

Ramalinga's Glory:

We shall now enjoy the glory of Ramalinga and try to understand his philosophy inculcated through his poetry to the utmost stirrings of the Soul The Swamy taught by word of mouth Suddha Sanmarga, the Science of deathlessness.

His early boy-hood:

Ramalingaswamy was born on Sunday, the 5th October, 1823 in a village near Chidambaram His father Ramiah Pillai was a great devotee of Lord Nataraja of Chidambaram. He was sanctified while he was a baby at the age of five months in front of Lord Nataraja It is said that the baby in arms laughed heartily when the burning camphor lit before Lord Nataraja was brought beside him for invoking the blessing of the Lord. Every one was surprised at this act of the child prodigy and poured forth their blessings on the baby.

Ramiah Pillai died a month later The elder brother of the baby took care of the family. Ramalinga grew nicely as a boy and was put in a school under the guidance of a great teacher at Conjeevaram from whom he learnt many details of religion The young man recited with fervour the songs of Kanthakottam with flowing tears of devotion and made all spellbound

He attained his ninth year of life by now He began to sing his own biography in sweet mellifluous poetry The Swami explains in the following verse as to how God taught him in lisping numbers the great truth about Himself. He has seen His all in every vision of his Ramalinga is grateful for having obtained everything from Him His rapturous outpourings that he enjoys God in His Wonderful dance pose are impressive He visualises millions of Suns shining in never-ending splendour around him His categorical experience in his appealing verse is beacon light for all and for ever *

*" ..*Ennudaiya thuraiye naan Ninnudaiya Arulal*
Kattrathu ninnidathe pin kettadu nin nidathe
Kandadu ninnidathe utkondadu ninnidathe
Petradu ninnidathe yinputradh ninnidathe
Peria thavam purindenen petriyadi sayame."

Period of Preparation:

He appeared to be seeking God in his travels and dialogues There is thus a shroud of mystery in his second decade of life when he went through a great ordeal in seeking His Grace Many a time he strove hard to reach

---

*" ....என்னுடைய துரையே நான் நின்னுடைய அருளால்
கற்றதுநின னிடத்தேபின் கேடடதுநின் னிடத்தே
கண்டதுநின் னிடத்தே உட் கொண்டதுநின் னிடத்தே
பெற்றதுநின் னிடத்தேயின் புறறதுநின் னிடத்தே
பெரியதவம் புரிநதேனென் பெற்றியதி சயமே"

His Divine umbra and as often as not, he missed his goal At last he succeeded in his attempts and came out of his voluntary exile fully resplendent with Divine Grace. This then is the period of preparation before he began to spell out his experience in Divine Poetic language

The period of Divine ecstasy:

From 1849 the poetical muse in Ramalinga got the ascendancy. His frequent visits to the temple of Tiruvotriyur made him a perfect man. His verses fraught with spiritual fervour are heart-melting and soul-stirring.

An exhilarating passage of his runs thus*.—

*" Great God! I surrender at Thy Golden Feet. You are the Merciful One, The All-knowing Do not forget me. If you so forget, I have no place in the World. You are my mother dear. Favour me with Thy Grace and embrace me to Thy bosom Hurry down towards me and make me happy now and for ever "

Ramalinga's contribution to immortality:

On the 23rd May 1867 the Swami founded the Samarasa Suddha Sanmarga Sathya Dharmasala intended to help the aged and the forlorn. He wrote out a beautiful treatise on " Jeevakarunya Ozhukkam " (ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்) which deals with compassion towards all living beings and exhibiting kindness to all live creatures He was convinced that the built Sanmarga House shall show mercy, kindness and compassion to all Even today the Institution is carrying out the Swamiji's wish in word and spirit. This building is located in Vadalur near Chidambaram and affords never-ending bliss to all devotees.

Swamiji's love of the Divine:

The Swamiji was preaching Universal love and his conviction was that happiness is imbibed from God-Supreme. He reiterates that God is the Source of Compassion, His Divinity flowing through mortals in uniform succession.

Swami's Philosophy:

Swamiji is a mystic His poetry moves all to tears His collected work, the sacred *Thiruvarutpa*, an expression of the Divine Grace consists of about six thousand devotional verses and a few religious discourses in prose He says that there are six paths for the attainment of God-Head, *viz*, Vedantam, Siddantam, Nadantam, Bodhantam, Kalantam and Yogantam, and at the end of these six chosen paths appears the Glory of God-Realisation. He affirms that death can be conquered by imbibing Supreme Grace Transformation of the mortal human body into the perfect Divine Body seems to be possible here and now His verses are replete with incessant love for the Lord and a continuous and unceasing desire for attainment of God-Head. His mission is to instil happiness to be attained in the path of Sanmarga This happiness is divided into three kinds to be enjoyed in three ways of living life.

The Swamiji advocated as a first measure of happiness the enjoyment of all worldly benefits He affirms that these persons will be endowed with all the characteristics of a human and live well in this life. The second category of happiness refers to the enjoyment for a longer period by the mortal in his next birth. The third kind of happiness points towards enjoyment of eternal happiness. This is said to be self-realisation and realisation of God and leads to immortal life culminating in enjoyment of the benefit of the soul (ஆன்ம லாபம்).

Ramalinga Vallal, by such name he came to be called by now, appealed to the World to strive to lead this third category of happiness and thus to enjoy the benefit of the soul. The

---

*" உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தால
உயிர்விடுவேன கணைந்தரியேன் உன்னாணை யிதுநீ
என்னைமறந் திடுவாயோ மறநதிடுவாய் எனிலயான்
எனனசெய்வேன் எங்குறுவேன் எவர்க்குறைப்பேன் எந்தாய்
அன்னையினுந தயவுடையாய் நீமறந்தாய் எனினும்
அகிலமெலாம் அளித்திடுநின அருளமறவா தென்றே
இன்னுமிகக களித்திங்கே இருக்கின்றேன் மறவேல்
இதுதருணம அருட்ஜோதி எனக்குவிரைந் தருளே "

Swamji entreated his disciples to realise in themselves and strive for the Supreme Spiritual light of Surrender, Prayer and Meditation

Miracles of Swamiji:

A devoted disciple of Ramalinga Vallal was Vedanayakam Pillai of Cuddalore His only son was seriously bed-ridden and the disciple was praying to his Guruji to save his progeny. As Swamji was lecturing to his disciples one evening in Vadalur, he was seen in the house of Vedanayakam Pillai adminis-tering solace and comfort to the bed-ridden son who was struggling for life No sooner than this incident occured the son began to recover and within a short while the boy was in full bloom of health All were agreeably surprised at this miracle of the Swamji being present in two places at the same time of the day. Such is the greatness of great people, preceptors in Divine order.

Swamji's physical features:

It may be interesting here to draw out a physical sketch of the Swamji as he was seen in his life time He is the preceptor for the human kind, instilling hope and happiness as and when we see him in our mind's eye. He is a slenderly-made man, of an average height of 5'—4", with simplicity writ large in his wide open eyes His long, sharp nose seemed to smell Divine Grace wherever he turned round His broad soothing eyes could very easily read the deepest minds of those who gather around him. He was humble, simple and gentle. His mortal body began to assume the golden hue and transformed into a body of love (அன்புருவம்) Sometimes his body sent forth an aroma of camphor

The Glittering Lamp lasts:

Friday, the 30th January 1879 was an epoch-making period in Ramalinga's divine life, when Punarpoosa Star was in exuberance. It was then he wrote out an appeal to his devotees to follow the path of Sanmarga, to keep the light of Gnanadeepam burning for ever. For, this light is God and is to be worshipped. He said he was going out of existence, going into the Supreme, And so saying he entered into his own-built underground chamber, his own palace of tomb, asking his followers to close and shut the door for ever. Thousands of his disciples were grief-sticken Thus did the great Guru disappear into the earth after a glorious living life of 50 years, 3 months and 24 days The disappearance of the Swamji was patiently and sorrowfully borne by his disciples Guruji disappeared about a century back, and yet his lamp of wisdom continues still and permeates every region in South India

The life of Supreme Grace:

The Swamji started his light of love (அன்பு விளக்கு) at the Charity House He transformed it to the Light of Grace (அருள் விளக்கு) and finally endeared himself into Light of Wisdom (ஞானவிளக்கு) These lights in successive stages make the disciple aspire for the light of Bliss (இன்பவிளக்கு) culminating finally and eternally into the light of Supreme Grace (அருட் பெருஞ்ஜோதி)

God in Sanmarga Philosophy:

Ramalinga Vallal affirms that God is in all living things and in Him all the living things are found This is an eternal principle and every one should do good for all, as made out in the Swamji's verse:—

"*Uyirulyam Emmul Uyir Ivai Unarnthe*
Uyirnalam paravuga Enru Uraithamai
Sivame"

Again Vallalar says, He possesses nothing but all things possess Him He is not anything but He is in everything. This aspect is explained in his short sweet stanza.—

"*Yaavum Ilaar Yaavum Ulaar Yaavum Alaar*"

Conclusion:

Creatures of all significance to the highly evolved human beings and finally to the Super-human beings are manifestations of the Light of God. He is the Surpeme Light, Jyothi of Superfine Brilliance.

BRAHMOTSAVAM OF LORD VENKATESWARA

"NAGARAJ"

The Brahmotsavam of Lord Venkateswara, the presiding deity of the Seven Hills, is the most splendid and spectacular of all the festivals in Tirumala Though every day is a festival day in Tirumala, this nine days' festival of Brahmotsavam, has its own grandeur and uniqueness With the influx of multitudes of pilgrims and bubling activity entire Tirumala wears a festive appearance with dazzling illumination, melodious and devotional concerts and heart purifying puranas and other vedic recitals In addition to this, the colourful processions of Lord Venkateswara for all these 9 days on various vahanams, and the thronging of the pilgrims without any reference to colour, of caste and creed, all substantiate the age old belief that "If there be heaven on earth, It is this, it is this, it is this !"

About the origin of the Brahmotsavam, it may be interesting to know that this festival which is being observed even from times immemorial in the present pattern without any deviation, is said to have been originally instituted by Pithamaha, the Chaturmukha Brahma. Varaha Purana, Venkatachala Mahatmya, Bhavishyottara Purana and Sri Venkatachala Itihasamala bear eloquent testimony to this fact, which, but for want of space could have been quoted here for the benefit of the readers.

If we leave the Puranic age, the antiquity of which cannot be ascertained, inscriptional evidence takes back this festival to the period of Dantivarman Pallava, in whose time Samavai, a princess of Pallava line of rulers, instituted the performance of Brahmotsavam for seven days in the month of Margazhi. She made an endowment of lands, gold, and also a silver image of Lord Srinivasa, known as 'Manavala Perumal' and consecrated the latter in the temple

Records of the later period show that between 10th century to 12th century, in addition to the two Brahmotsavams performed in the month of Purattasi and Marghazi, similar festivals were observed in the month of Adi also.

The Vijaya Nagara period records of the temple show that Harihara II instituted a fresh Brahmotsavam to the Lord and also dedicated some villages to the temple to meet the expenditure

Inspite of the recorded evidence about the Brahmotsavam in different months, only the festival falling in the month of Purattasi is in vogue now.

Though the festival is of ten days duration, the first day passes without much significance On the evening of that day, Sri Vishvaksena is invoked and he goes round the four streets of Tirumala in procession to collect sacred earth for the Yagasala where Homa is to be done in the sacred fire every day He invites all gods to be present for the Utsavams which begin the next day. In Tirumalaraya Mandapam he will be honoured in an Asthanam

The second day is the day of actual commencement of the festival. Garuda Dhwaja, the flag of Vishnu, (which is a big piece of unused cloth with a painting of Garuda on it), will be hoisted to mark the beginning of the festival Sri Malayappa Swamy, the processional deity of the Lord, will be brought together with his consorts Sri Devi and Bhudevi in Golden Tiruchi and be seated in Tirumala Raya Mandapa. At the appointed hour the

Garuda Dhvaja will be hoisted by Chief Archaka amidst the Veda Ghosha and Mangala Vadya.

Thus this festival goes on for nine days with processions of the deity on various Vahanams To symbolise the fact, that this festival was instituted by Brahma himself, a decorated small chariot will precede the procession of Malayappa Swami, both day and night, to signify that Brahma, though unseen will be present supervising the arrangements.

On the first night, Sri Malayappa Swamy and his consorts go round the temple in procession on the Big Sesha Vahana, a serpent of seven hoods

On the morning of the second day, there will be a procession of Malayappa Swamy alone on the Small Sesha Vahanam At the night, the processional deity will grace the procession on Hamsa Vahana

Simha (Lion) and Muthyala Pandili (a pavilion decorated with strings of pearls) will be the Vahanams of the processional deity on the third day morning and night festivals respectively.

On the fourth day Sri Malayappa Swamy with his consorts adorns Kalpa Vriksha Vahana and goes round the temple as if to establish the fact that he has enshrined himself at Tirumala for the emancipation of mankind and also to bestow boons of material and spiritual prosperity on those who offer themselves in complete surrender On the evening, the processional deities will be taken in procession on a gold gilded vahanam known as Sarva Bhupala Vahanam. This Vahanam in the night, dazzling the eyes with the reflection of the radiant lights creates the peculiar feeling that the devotee is in communion with God while the Lord is absolving his sins by a touch through the radiance.

The fifth day is the most important day of the Brahmotsavam. The special feature of this day is the Mohini Avathara, a decoration to the Lord in the female garb. It is well known to all that Lord Srimannarayana assumed female form, Mohini, a divine damsel, to deceive the Rakshasas and to distribute the Amrutha to Devas Further, in Bhagavatha there is an interesting episode as to how Lord Vishnu in this Mohini Avathara, with the bewitching beauty could mesmerize even Lord Maha Deva, the annihilator of Manmatha. The processional deity of the Lord will be decorated as a woman and even the Varada hastha will be changed to Abhaya Hastha and all feminine jewels will be adorned to the deity The deity will be taken in procession in an ivory palanquin

The night festival is the highlight of the Brahmotsavam People from every nook and corner of the country gather at Tirumala in thousands from the morning itself with unstinted devotion to have the Darsan of the Lord adorning the Garuda Vahana. Till late hours in the night people round about one lakh will patiently await the arrival of Malayappa Swamy and subsequent procession of the Lord on Garuda Vahana. On this sacred day, rare jewels like Lakshmi Hara, Makara Kanti of the main deity (of Moola Vigraha) will be adorned to Malayappa Swamy, the processional deity. How the devotee feels at this spectacular sight is inexplicable and worthy of every body's experience

On the sixth morning Sri Malayappa Swamy simply but impressively decorated goes round the Mada Streets on Hanumantha Vahana. In the evening there will be Vasanta Utsavam For this Malayappa Swamy goes with his consorts to Vasanta Mandapa situated in the West Mada Street in the afternoon itself. After abhisekham or Tirumanjanam in incensed water and subsequent Asthanam, Lord will return to the temple In the night, the Lord graces the Elephant Vahanam.

On the seventh day, morning and night the Lord adorns the Surya Prabha and Chandra Prabha Vahanams as if to denote that He is the cause of their prosperity.

The eighth day, is the day of Rathotsava to the Lord In the early hours of that morning Sri Malayappa Swamy, decorated gorgeously sets out for the car festival at the appointed time. This Ratha which is a huge wooden structure will be dragged by the devotees with unsurpassed fervour and devotion Like Garuda seva festival, Rathotsava presents a confluence of devotion and emotion. That night the Lord graces the procession on Aswa Vahana.

This Brahmotsavam will be celebrated twice, one in the month of Bhadrapada the other in the month of Aswayuja, the latter with the name second Brahmotsavam or Navarathri Utsavam, the only difference being the use of Silver chariot on the eighth day of 2nd Brahmotsavam, in place of wooden chariot which will be used in first Brahmotsavam. This happens once in every three years on account of Adhika Masa.

Avbhritotsava day, is the ninth and last day of Brahmotsavam The processional deities after going round reach the shrine of Varaha Swamy on the banks of Swamy Pushkarani and enjoy Avabhritha snana or Tirumanjana at the appointed hour Pilgrims from the surrounding villages will be pouring in thousands around Swami Pushkarani and awaiting the Chakrasnana The moment the sacred Sudarsana chakra is dipped into the holy water of Swamy Pushkarani indicating the successful conclusion of the festival, many of these thousands of pilgrims dip themselves in the Swamy Pushkarani It is told in Puranas that a bath in Swamy Pushkarani, on this day will absolve all the sins and confer eternal bliss.

The deities return to the temple in golden Tiruchi. The Garuda ensign hoisted on the first day will be lowered and Mangalaakshatas will be distributed to all, marking the successful completion of the 10 day festival

In addition to the temple routine, which has been described in detail in the above paragraphs, there will be regular Purana katha and classical and devotional music programmes rendered by the erudites in their respective fields These programmes in general, will be conducted under the auspices of Arsha Samskruthi Sadas.

Though every day is sacred, every day is a day of divine glitter and glamour, the Brahmotsavam is important and unique in itself. On this occasion so many thousands of pilgrims get the opportunity to have His blessings, and absolve their sins. This is the concrete proof of the fact that festivals are by and large, instituted for the benefit of mankind We may go into oblivion, but they stay on for ever to bless and guide mankind from transience to prosperous permanance.

(*Continued from page* 10)

श्मशानेष्वपि तेजस्वी पावको नैव दुष्यति ।
हव्यकव्यव्यपेतोऽपि ब्राह्मणो नैव दुष्यति ।। २२ ।।

22. Just like fire even in the cremation ground is pious.

सर्वथा ब्राह्मणः पूज्या सर्वदा दैवतं महत्
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन रक्षेदापत्सु ब्राह्मणान्
शक्रोऽपि हि द्विजेन्द्राणां बिभर्ति विबुधाधिपः ।। २३ ।।

23. Therefore a Brahmana is always revered as he is verily a god A Brahmana in difficulties shall always be protected by all means Even Indra the king of Gods is afraid of the Brahmanas.

इति विष्णुधर्मेषु विप्रप्रशंसानाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।

HERE ENDS THE FIFTY SECOND CHAPTER NAMED VIPRA PRASAMSA OR EULOGISING BRAHMANAS.

SRIMAD PAADUKAA SAHASRAM OF SRI VEDAANTA DESIKA

SRI D RAMASWAMY IYENGAR
MADRAS.

(*Continued from previous issue*)

याऽसौ चतुर्दश समाः पतिविप्रयुक्ता
विश्वंभरा भगवती विधृता भवत्या ।
विन्यस्य तां रघुपतेर्भुजशैलशृङ्गे
भूयोऽपि तेन सहितां भवती बभार ॥ २३६ ॥

Yaassau chaturdasa samaah Pativiprayuktaa
Visvambharaa Bhagavatee vidhritaa Bhavatyaa
Vinyasya taam Raghupater-bhujasailasringe
Bhooyospi Tena sahitaam Bhavatee babhaara (236)

That Goddess Earth, who had been separated from Her Lord for fourteen years and was born by Thee, that self-same Goddess Earth was placed (by Thee) on the peak of the mountain viz., the shoulders of Rama; and Thou once again bore the same along with Him.

An idea enjoyed on several occasions before is repeated here, of course, in a different form. On Rama's return to Ayodhya the kingdom was placed on His shoulder Paduka's reign was therefore to come to an end. That may be so. But Paduka's responsibility for bearing the burden of the kingdom had not ceased. During Rama's exile Paduka bore the full brunt of the rulership, and therefore of the burden of the kingdom. After Rama assumed rulership He had to bear that burden. Curiously there was no relief as far as Paduka was concerned. Because Paduka bears the Lord and when the Lord bears the kingdom it means and involves that Paduka bears both the kingdom and Rama. Far from Paduka obtaining any relief, the burden on Her was really doubled. That is the Chamatkaara the poet indulges in this sloka. (236)

निस्तीर्णदुःखजलधेरनघस्य देवि !
त्वत्संप्रयुक्त रघुनाथपदान्वयेन ।
सद्यः सनन्दनमुखैरपि दुर्निरीक्षा
साम्राज्यसंपदपरा भरतस्य जज्ञे ॥ २३७ ॥

Nisteernaduhkhajaladher-anaghasya Devi!
Tvatsamprayukta Raghunaathapadaanvayena
Sadyas-Sanandanamukhair-api durnireekshaa
Saamraajyasampat aparaa Bharatasya jajne (237)

Devi! To blemishless Bharata who had crossed the ocean of distress by association with the feet of Rama which were joined with Thee, another wealth of overlordship, which could not even be seen by Sanandana and others, was at once born (came into existence).

By Rama becoming king, Bharata might have lost the Rajya of Ayodhya. At the same time however he acquired a 'Saamraajya' namely service at Rama's feet which are adorned with Paduka. It almost looks as if the poet says here that Bharata obtained Moksha. For he is here said to have crossed the ocean of sorrow which means Samsara. He became '*anagha*'—devoid of sins. And he became associated for ever and ever with Rama's feet which were re-united with Paduka. All this is real Moksha. To crown all, the state of Bharata was one which even Sanandana and others—great sages though they be—cannot think of attaining. The *kinkaratvaadhiraajya* which is the goal of human aspirations became Bharata's own.

Paduka had lost a kingdom, but got it back along with Rama (sloka 236). Bharata

lost a Rajya and gained a Saamraajya When Rama became king, really no one lost anything, but every one gained This is Vedanta Desika's conception of Rama-rajya (237)

निर्गत्य देवि ! भरताञ्जलिपद्ममध्यात्
भूयः समागतवती पुरुषोत्तमेन ।
पद्मेव भद्रमखिलं मणिपादरक्षे !
प्रादुश्चकार भवती जगतां त्रयाणाम् ॥ २३८ ॥

Nirgatya Devi! Bharatanjalipadmamadhyaat
Bhooyas-samaagatavatee Purushottamena
Padmeva bhadram akhilam Mani Padarakshe!
Praaduschakaara Bhavatee jagataam trayaanaam (238)

Devi Manipaduke! Thou emerged from the centre of the lotus constituted by the folded hands of Bharata and became associated with Purushottama once again, and thereafter like Lakshmi, conferred all auspiciousness upon the three worlds.

The poet indulges in an Upama or simile between Paduka and Lakshmi. Lakshmi is a Padmajaa—One Who emerged out of a lotus As soon as She emerged, She joined the Lord and took Her seat on His chest; and She is conferring all auspiciousness on all the worlds

Paduka also emerged from a lotus. This lotus is the Anjali-Padma of Bharata. Bharata took the Paduka in both his hands, and offered them to Rama by way of 'niryaatana'—restoration. At once Paduka joined the Lord by being associated with His feet. From that moment Paduka conferred all prosperity on the three worlds (238)

रघुपतिमधिरोप्य स्वोचिते रत्नपीठे
प्रगुणमभजथास्त्वं पादुके ! पादपीठम् ।
तदपि बहुमतिस्ते तादृशी नित्यमासीत्
क्व नु खलु महितानां कल्प्यते तारतम्यम् ॥२३९॥

Raghupatim adhiropya svochite ratnapeete
Pragunam abhajathaas-Tvam Paduke! paadapeetam
Tadapi bahumatis-Te taadrisee nityam aaseet
Kva nu khalu mahitaanaam kalpyate taaratamyam (239)

Paduke! After making Rama ascend the gem-set throne befitting Him, Thou took Thy seat on the meritorious platform at His feet. Nevertheless, that great honour that Thou possessed continued to be as before. For the great ones, where is the question of superiority or inferiority.

Sri Rama has taken His seat on the throne at Ayodhya Paduka has taken its place on the Pada-peeta just below the throne Thereby did Paduka lose any of its prestige? Not at all Whether seated on the throne itself or on the Paada-peeta below it, the *bahu-mati* that Paduka had was the same, because of its innate greatness and intrinsic merit

Speaking about Sita to the Hamsa in Hamsa-sandesa, Rama says

By Her own glory Sita is flawless wherever She may be. Just like that, Paduka is glorious by its own attributes and the place occupied by it for the nonce does not affect Her glory This penultimate sloka is in the Malini-vrittam (239)

अनुवृत्तरामभावः
शङ्के निर्विष्टचक्रवर्तिपदाम् ।
अधुनाऽपि रङ्गनाथः
सचमत्कारं पदेन भजति त्वाम् ॥ २४० ॥

Anuvritta Raamabhavah
Sanke nirvishtachakravarti-padaam
Adhuna api Ranganaathah
Sachamatkaaram padena bhajati Tvaam (240)

Lord Ranganatha whose feeling that He is Rama continues even now skilfully wears Thee

(*Continued at page* 20)

BALAJI THE AVATAR OF KALI AGE

SRI K N SHARMA,
KALPAKKAM (TAMIL NADU)

Who is the richest deity in the World? Who is the God that attracts millions to his shrine? Who is the divinity that confers boons unasked? Who is the avatar of Kali age? Again and again the answer is *Shri Balaji* He is called by many names As there is 'Chakra' of Shakti at his feet he is called Balaji He dwells at the top of Seven Hills, so he is called the Lord of Seven Hills He is called Srinivasa as the mountain on which he resides is called Sri Parvat His popular name is *Venkateswara* as He is considered to be the manifestation of the Trinity-Brahma, Vishnu and Eswar The Puranas declare Him as the Avatar of Kali age. (कलौ वेंकट नायक)

No wonder millions of pilgrims go up and down the seven hills every day chanting his charming name "Govinda! O Govinda!!" They believe that their prayers are answered at once Sometimes he confers boons unasked Whatever the affliction may be, the Lord gives solace. The saviour comes to their rescue at the critical juncture He condones their sins But if they neglect to fulfil their vows they are rightly punished No wonder the income of the Lord is counted in millions

Various devotees exhibit their faith in many ways Most of the Bhaktas get their heads shaved off as a sign of redemption of their sins (प्रायश्चित्त). Some go round the temple rolling their prostrated bodies on the ground Some ladies take off all their ornaments and offer them to the Redeemer Some sinners drop bundles of currency notes in the 'hundi' At times they are counted in lakhs of rupees. But it is said that their sins are not atoned by the offer but by their self-surrender The Great Father is not to be propitiated by rich gifts but by utter self-abnegation The poorest and the richest can reach Him only by self-surrender

The fabulous income is utilised in many welfare schemes Chanting of scriptures goes on daily The pandits are rewarded in religious festivals Many artists are encouraged by holding concerts and Bhajans. Many colleges are established to promote oriental as well as occidental culture. Dilapidated temples are renovated Dharmasalas are constructed at distant pilgrim centres Recently two temples are constructed at Rishikesh Various books and journals (in Hindi, English, Tamil, Canarese and Telugu) on religion and philosophy are published at cheap rates. Many facilities are provided for the residence and transport of thousands of pilgrims flowing in day and night. The Devasthanam authorities are to be commended for all these amenities Indeed they treat a pilgrim as the most important person. Many festivals and processions are conducted in a magnificent manner. Through all these multi-farious activities His Divine Presence and Grace is manifested

Pandits assign many reasons for such manifestation of Divine Power in this materialistic age. According to Puranic tradition the Lord chose to dwell here in Kali Age. So His Angelic Form shines like a beacon amidst encircling gloom of sin and violence. The Mlechas who dared to attack this pilgrim centre were all destroyed then and there

Ye mortals of little faith! you do not realise what an opportunity you are missing by denying yourself of His Divine grace. Pack up your bag and baggage and rush up to the summit of the Seven Hills and see yourself what wonders the Lord can work, what boons he

can confer and what change that can bring to your life on this planet

Though this pilgrim centre is situated in Andhra Pradesh it is very near to Madras and Bangalore Recently an Air-strip was constructed to enable aeroplanes to fly to and from Madras, Hyderabad and Bangalore So it can be easily reached by bus, train or plane from any Sate. There are Information centres located in some big capital cities for the benefit of pilgrims

Every Indian should visit this place and save his soul.

In this age of Kali, it is only Vishnu manifested as Venkatesa who is to be worshipped

सर्वं देवात्मको विष्णु : वेंकटाचल नायक : ।
कलौ स एव ससेव्य : श्रीपति : पुरुषोत्तम · ।।

(*Continued from page* 18)

who once enjoyed the status of a monarch. So I think.

This is the last sloka of Niryaatana-paddhati, that Paddhati, itself being the last of the five paddhatis devoted to the enjoyment of the special excellences of Rama-Paduka as seen in the Ramayana. Lord Ranganatha, (Utsava-moorti) always wears the Paduka. If I am not wrong, no other Emberuman in the Divya-desas is seen to wear the Paduka on both feet. (Lord Lakshmi-nrisimha, the Deity of Ahobila, Who goes about the country periodically along with His Holiness Srimad Alagiasingar, wears the Paduka on one foot only). The poet here wants to draw special attention to Ranganatha wearing Paduka and to tell us that it is because Ranganatha who became Rama continues to think that even now He is Rama.

When Rama came back and the Paduka was restored to Him with what feelings He received the Paduka on His feet has been described in earlier slokas. He never allowed Himself to forget that Paduka was once on the throne as the ruler of the kingdom With those feelings still present in His mind, Lord Ranganatha continues to have the Paduka on His feet, It is said here that Ranganatha wears the Paduka with 'chamat-kaara The very light way in which Lord Ranganatha stands on the Paduka is enjoyed by the poet.

Special reference to Rama-paduka ends with this Paddhati. Ranganatha-paduka is going to be enjoyed in greater detail in the coming Paddhatis. This sloka supplies the link, and bears evidence to the poetic art of Vedanta Desika.

The metre of this sloka is Geeti. (240)

THUS ENDS THE NIRYAATANAA-PADDHATI
IN THE PADUKA-SAHASRAM OF SRI VEDANTA DESIKA

THE BHAGAVAD GITA: BOTH A METAPHYSICS AND AN "ART OF LIFE"

SRI K VENKATRAMAYYA, B A,
NELLORE–2

Religion is at the root of the life of man. It demands our implicit faith in some dogmas and beliefs. Since it was found to come in the way of regimentation of thought on an entirely different basis, it has been banned in some countries Religion affords a haven and solace to all and especially to the lacerated souls. It presupposes faith in God There have been and will be atheists in all climes and at all times There are some good and sincere men, who are also fanatics. Others are truly religious without any fault: there are still others who are merely conformists content with the outward forms and observances Religion is of the heart and is based on one's conviction It is only natural that each religion claims to be the only true and infalliable one. Hinduism has no quarrel with the other faiths and is tolerant enough to respect the Godhead preached by the other religions. Lord Krishna has said in the Gita that whatever form of God is worshipped by man, He receives the worsihp and stablilises the faith of the worshipper in that form

The function of religion is mostly ethical and is also to secure sprititual uplift. Spiritual advancement is impossible without morality. Hence morality and ethics are stressed in all religions. This concerns both the public and private lives of men Ethical codes, in addition to the legal compulsion against crime enforced by the state, are found in every religion. The compendious name given to the moral law in Hinduism is "Dharma." Since the law, which is equated to truth is laid down by God Himself, it is spoken of as the " Sanatana Dharma" or the perpetual law

Religion may not be able to answer all the queries of reason, without being backed by a correct philosophy Only in Hinduism do we see philosophy and religion moving hand in hand Christianity does not countenance philosophy Philosophers have been an athema to the church, because western philosophy for the most part has tended to be atheistic. The goal of Hinduism is not the same as in the other faiths A true Christian will on doomsday get a verdict for heaven In Hinduism also acts of piety, charity and sacrifice lead one to heaven But heaven is not considered a permanent abode but only a temporary one, where the ticket will hold good only to the extent and duration of the accumulated merit Once it is spent the soul takes rebirth Based on the theory of the 'Reincarnation of Souls,' the cycle of births and deaths becomes endless It is termed as "Samasara Chakra". Like the wheel our Karma (action) heaves us up to heaven or plunges us down to hell and then brings us back to the Earth What is the panacea for cutting short this cycle? It is here that philosophy steps in and provides an answer If it is said that philosophy points out the way to salvation, what is then the domain of religion? Religion compels the obedience of man by its ethical and moral codes to cultivate a requisite frame of mind to imbibe and profit by philosophy Without the hard training, hope and solace afforded by religion, mere philosophy would produce only hypocrites and vagrants On the other hand, without a satisfying

and sustaining philosophy religion will only be dogmatic

We shall find out how Hindu philosophy has permeated the Hindu religion and how they work together for leading man to self-realisation First of all the impact of philosophy is found in the emphasis on the supremacy of the spirit over matter The "I" should be understood as the Atma and not the body Since the soul is caught in this mortal coil, its unceasing effort should be towards liberation from the clutches of Prakrti Only in man, the material and the spiritual aspects are balanced with a possibility of rising to divinity. Based on the concept of original sin, the Christian approach is that all men are born sinners and only by the grace of the Saviour can they be redeemed Stressing on the spritual principle, Hinduism, however, considers purity as the birthright of all men, because the individual souls are only fragments of Brahma or the cosmic soul The Atma is faultless like the Brahma. All the ills that beset men and place hurdles in their path to self-realization are due to the wrong identification of ourselves with the physical body rather than with the in dwelling Self Worldly-wise people fashion their lives so as to promote the comfort and well-being of the body When we say we are short or tall, fair or dark, we identify ourselves with the body When we say we are deaf, dumb or blind, we identify ourselves with the senses We identify ourselves with the mind when we think we are happy or miserable. It is this wrong attachment or identification that is the cause of all stress, strife and tension in life The incessant attempt of man should be to become spiritual. The ways and means to overcome the enthralling bonds created by the mind, the senses and the ego, and to awaken to the freedom of the soul are dealt with in the Bhagavad-Gita. As the colophon at the end of each chapter proclaims, the Gita is both a metaphysics and an "Art of Life". (a practical way of Life). The unique place of the Gita in the spiritual and religious literature of the world is due to the blending of philosophy and religion in the "Song Celestial"

It should be noted that the since quanon for spiritual uplift is the crucifixion of the ego or Ahamkara We have seen in an earlier section that the function of the ego is appropriative. Unless this ego is overcome, the ascendency of the spirit over the flesh is impossible Apart from the conceptions centering round the sacred episode, the crucifixion of Jesus Christ, as propounded by the Christians, has a special significance to the Hindus Christ tried to establish the kingdom of God on earth It did not consist in the physical or even mental well-being of the people but in making whole the spirit. Sadly alas, the world is far-far away from the ideal So long as man praises the values based merely on the well-being of his body, kith and kin, every one will be working at cross purposes making. this world a battleground. Only, when the pre-occupation with the physical drag is done away, spiritual advancement will be possible Christ preached and spoke to his disciples in spirit. The crucifixion symbolizes the immolation of the ego-consciousness in man, which is absolutely necessary for a higher life We need not jump to the conclusion that advancement or unfoldment of the spirit cannot take place till the death of the body. If only we as human beings while functioning as such, learn to live in the realm of the spirit, then true wisdom will dawn on us

Though the Jnani or truly wise man lives in this world and indulges also in actions necessary for the maintenance of his body, his angle of vision is entirely different. Such a person lives and acts in what is called the "Paramarthika Dasa" The Upanishads proclaim that such a Janani enters into Brahman He breaks the bonds of Prakriti or Nature and escapes from the limitations

of time, space and causation Such a realized soul merges with Brahma Such a soul, who has shed sin and virtue, desire and hatred, good and evil, and who has left behind all dualities, is hard to find in this world Just as pure water poured into pure water will remain pure, so also the pure soul loses its individuality in Brahman Just as all the rivers that have different names and forms lose all individuality after entering the ocean, so also the realized souls merge in Brahman Just as a salt doll thrown into the sea loses itself and does not return to tell its tale, so also the realised soul on the death of the physical body merges with the Brahman, while his physical body merges with the outside matter Realized souls frequently enter into Samadhi or Communion with God leaving the body even while living. The aim of the Hindu religion and philosophy is to enable man to shed his body consciousness, to realize the oneness of the Atma and Brahma and to obtain Samadhi, the supreme peace and bliss, in this life itself This is the view of the Adwaitins (monists) The Visistadwaitins (qualified monists) say that realized souls obtain the form of the Saguna Brahma, God in name and form (Narayana) and stay in Vaikunta steeped in divine bliss, as part of His being Thus philosophy and religion to gether enable men to become supermen or godmen

SRI VENKATESWARASWAMI TEMPLE, TIRUMALA.

ARJITHAM SCHEDULE

Karpoora Harathi each — One Rupee.

(i) DARSANAMS

		Rs.	Ps.
1.	**Thomala Seva**	4	00
2.	**Archana (Sahasranama or Ashtotthara).**	3	00
3.	**Abhishekam**	3	00
4.	**Poolangi**	-	00

Note·—*Admission is for each ticket-holder only*

(ii) SEVAS

		Rs	Ps
1.	**Amanthranotsavam**	101	00
2.	**Poolangi**	60	00
3.	**Poora Abhishekam**	450	00
4.	**Gambura Vessel**	250	00
5.	**Civet Vessel**	100	00
6.	**Japhra Vessel**	100	00
7.	**Musk Vessel**	100	00
8.	**Sahasrakalasa Abhishekam**	1500	00
9.	**Tiruppavada**	2250	00
10.	**Koil Alvar Tirumanjanam**	1745	00

Note —(1) 6 persons of a family will be admitted for darsan during Thomala seva and Archana in the morning, and for Ekantha Seva during the night for the day They will also be given Pongali prasadam in the noon after Nivedana

(2) Performed only on Thursday evenings.

(3) to (7) Performed on Fridays only Admission will be as follows:—

For Item No. (3) Two plus two with grihe-total four persons only.

do. (4) Two plus one with grihe-total three persons only.

do. (5) to (7) One plus one with grihe-total two persons only.

do. (8) to (10) These are a day's function each and the party will be given prasadams Vada, Appam, Dosai etc., besides Vastra Bahumanam at the end of the function for Item No. 8 only

GENERAL. *Additional one Rupee has to be paid for DATHAM and Harathi purposes as per custom and as occasions demand.*

(iii) UTSAVAMS

		Rs.	Ps.
1	**Vasanthotsavam**	2000	00
2.	**Kalyanotsavam**	700	00
3.	**Brahmotsavam 1st Class**	1500	00
4.	**Brahmotsavam 2nd Class**	750	00

Note —(1) *Vasantotsavam* —Conducted for 3 days or lesser number of days as per the convenience of the party and the temple. Vastra Bahumanam will be given to the party.

(3) & (4) *Brahmotsavams*·—12 (Twelve) persons for 1st Class and 6 (six) persons for the second class Brahmotsavam will be admitted for Thomala Seva, Archana I and night Ekantha Seva, each day of the performance of the Utsavams (for Two days from the day of Dattam) which may be conducted for 3 days or a lesser Number according to the convenience of the party and the temple. Pongal and Dosa will be given to the party on the days of the Utsavam. At the end, Vastra Bahumanam, and Prasadams will be given

(2) *Kalyanotsavam* (*Celebration of marriage*).—At the close of the function Vastra Bahumanam and prasadams will be given as per custom besides Laddu, Vadas, Appams, Dosaas and food prasadams. The parties must arrange to take them from the temple in their own vessels, in time.

(iv) VAHANAMS:

			Rs.	Ps.
1.	**Sarvabhupala with Vajrakavacham and Harathi**	72+1 ..	73	00
2.	**Golden Garuda, Kalpavriksha, Big Sesha, Suryaprabha and Sarvabhupala each and Harathi**	62+1	63	00
3.	**Silver Garuda, Chinna Sesha, Chandraprabha, Elephant, Horse Vahanam, Simha Vahanam, Hamsa Vahanam and Hanumantha Vahanam each and Harathi**	32+1 ...	33	00

One Vada or one Manoharam will be given to the Grihastha for each Utsavam

GENERAL—for (iii) & (iv): *Additional one Rupee has to be paid for DATHAM and Harathi purposes as per custom and occasions demand*

A GLIMPSE OF THE BHAGAVAD GITA

Prof. V. PERUMAL, M,A., B.T., M.R.A.S;
OORGAUM, K.G.F. (Mysore State).

(Continued from previous issue)

The Mental Aspect

Every profession requires and demands certain special abilities and traits If a person does not possess the requisite qualifications, he cannot succeed in that career A soldier should have enormous physical nerve; a technician must possess skill, a lawyer should possess the fit of speech, an author must have a good command of language, and a man who practises religion should have the right type of mental aptitude The religion envisaged by the Gita has a wide appeal because it caters to the needs of people with different mental make up So, it stands to reason that mental propensity is an essential qualification for a person to embrace a faith

Though there are three main paths viz. the paths of action, devotion and knowledge, the ultimate goal is one and the same. For instance, a man may travel from one place to another by bicycle, bus, train, ship or plane. The choice of the vehicle depends mainly on his financial capacity and next on his whims and fancies Though people may travel by different kinds of vehicles, under normal conditions, it is a physical certainty that all of them will reach their destiny. Similarly the follower of each path shall certainly reach this goal, provided he has fixed his mind on God. Such a single-minded devotion is emphasized throughout the Gita.

mayi aavesya mano ye maam nitya yuktaa upaasate
sraddhayaa parayopetaah te me yuktatamaa mataah
(Gita 12)

From the spiritual point of view, the fundamental condition expected of every man is the control of his senses The concept of Lord Krishna serving as a Charioteer conveys a great message We can give an allegorical meaning also to it. The body is the chariot, Arjuna is the soul, the master of the chariot; intellect is the charioteer Krishna; mind stands for the reins; and the senses are the horses It here implies that all the senses should be under the full control of the intellect if we have to be sanely occupied Controlling the senses does not in any way mean that one should suppress one's feelings just like controlling the horse does not imply killing the horse Just as the rider has to bring the horse under control with the help of reins, so also one's intellect must fully control one's senses through one's mind. There is a proverb 'A man without religion is like a horse without a bridle'. In short, the purport of the injunctions of the Gita is that man must be the supreme and unquestionable master of his senses. When man controls his senses and is guided by unprejudiced reason he certainly lifts himself from the animal plane to the spiritual plane. On the other hand when he becomes a slave to his senses he remains on the animal plane itself. Hence man's progress and perfection is directly proportionate to the control he has obtained over his mind and senses.

It is a well-known psychological truth that man is carried away by his emotions, sentiments and feelings. He is elated at a gain and depressed at a loss. Until and unless man stabilises the emotional arena in himself, he will find it impossible to create

a mental equilibrium. Mental equanimity is the mother of 'peace of mind'. Peace of mind easily paves the way for the realization of God.

Devotion and contemplation are the actions connected with the mind. And it is said heart is the seat of the mind When the mind is entirely free from the pairs of opposite emotions there will be no mental agitation, thre will be the climate for peace of mind And peace of mind is important not only from the spiritual point of view but in fact it is a psychological necessity for the harmonious development of man's mental health

The Gita advocates a single-minded devotion. It expects of a devotee as much one pointedness in his meditation, prayer and contemplation as a hunter does while aiming his arrow at the target.

Most people do not even move their little fingers to help another without expecting some thing in return. Many count their chickens before they are hatched. The behaviour of man corroborates beyond doubts that he is highly selfish and his mind, heart and intellect are perfectly focussed on the fruits of his action. Regarding actions and fruits, the Gita has much to say. Briefly it lays down two principles, (1) that every man should do his duty with all his might and mind, (2) that he must completely renounce the fruits of his actions along with his 'I'ness and 'my'ness. If these two sublime principles are adhered to, the sorrowful aspect of human life can be minimized. By way of advocating these two maxims the Gita teaches the right type of mental training which blossoms into mental culture in the long run. It says; Knowledge is better than practice (without knowledge); meditaiton (with knowledge) is better than more knowledge; renunciation of fruits of actions is better than meditation because peace follows such a renunciation.

sreyo hi jnaanam abhyaasaat jnanat
dhyaanam visishyate
dhyaanaat karmaphalatyaagah tyagaat
santira nantaram
(Ibid. 12)

In this verse the Gita has revealed the secret of human happiness. This sacred book trains its votary to live in the world without becoming wordly, as the water-drop on the lotus-leaf

The Social Aspect

The Gita appeals to the social sense and social consciousness of people to a large extent Man is a social being He must contribute his share towards the social harmony and prove that he is human by his actions. He should identify himself in the joys and sorrows of his brethren. One of the social duties of man as envisaged by the Gita is that he should rejoice in the welfare of all beings, for unless the social horizon of man's mind expands, realization of social harmony will prove to be a utopia.

Human beings are expected to live in amity and brotherhood for that is one of the qualities that distinguishes them from animals. To err is human and to forgive is divine. One's greatness lies not in meeting out vengeance on his fellowmen but in forgiveness. The Gita briefly, at the same time vividly, teaches;

advestaa sarvabhutaanaam maitrah karuna eva ca
nirmamo nirahankaarah samadukha sukhah
kshami. (Ibid. 13)

The relationship between man and the world has been described in the Gita as follows:

Man should acquire such perfection that he could live without injuring others and his mental stablility should be such as would not be upset by any thing. In order to enjoy, social liberty and social harmony men should be absolutely free from envy, fear and anxiety. When these and other tensions are absent,

harmony and peace will certainly enter into the social atmosphere Thus, the teaching of the Gita can be practised in society for its upliftment

The Intellectual Aspect

'It is the religion, the inquiry into the beyond that makes the difference between man and animal', says Swami Vivekananda. Man is a rational animal Religion is not based on blind faith The very purpose of Jnana Marga or the way of Wisdom implies the realization of God through knowledge. In order to discover our divinity through the intellectual process (discrimination) one should anchor his intellect in God. Unless one's discrimination is used to incline the intellect Godward nothing spiritual can be attained.

The second important characteristic enunciated in the Gita is the intellectual skill and alertness based on intellectual integrity. It is a moral certainty that one's discriminating faculty will stand him in good stead in his spiritual pursuit To follow a faith without its knowledge is like undertaking a journey without knowing the destination.

The third significant trait is intellectual equilibrium. Just as man is expected to maintain physical equilibrium in cold and heat and mental equilibrium in enmity and friendship, similarly he should maintain intellectual impartiality in honour and dishonour As a matter of fact, intellectual equipoise is the mother of sanity of thought which blossoms into intellectual maturity in the long run Such a man will not attach any importance to name and fame. Thus the Gita prepares man to comprehend and digest the real philosophy of life with much ease.

The Spiritual Aspect

At the physical level there is no difference between man and animal, as sensual pleasure is common to both But at the intellectual level, there is a wide gulf between them Man can reason logically and scientifically whereas an irrational being cannot. At a more subtle level there is the spiritual aspect Intellectual maturity results in spiritual budding At the gross level man enjoys physical pleasure, at the mental leavel he enjoys intellectual pleasure, at the refined subtle level he enjoys spiritual bliss.

One's spiritual bliss lies not only in peace but in completely identifying oneself with God Unless a sense of oneness with God is felt, the words spirit, spiritual bliss, peace that passeth understanding and the like will be nothing but meaningless jargons. Though the religion revealed in the Gita has a wider connotation and appeals to the various faculties of man, its spiritual appeal is unique and vital. But a very few people realise this.

The Moral Aspect

'If wealth is lost, nothing is lost; if health is lost, something is lost; if character is lost everything is lost,' runs a proverb Morality coupled with wisdom is the sum and substance of the Hindu Culture 'Desire, anger and greed', says the Gita, 'is the way to darkness, therefore renounce them'. A world of meaning is contained in this aphorism and requires a life time to unearth it fully. The Gita at other places too gives practical directions regarding duty, moral behaviour, and the like But mere knowledge of the contents of the Gita does not help. One's life should also be moulded in the line of its tenets. The moral aim of the Gita is to enable its votary to implement the maxims in his daily life.

God as Revealed in the Gita

There are certain characteristics attributed to God which have been accepted by almost all saints and seers. The third verse

of the twelfth chapter mentions eight of these characteristies, viz., Undecaying, Indefinable, Unmanifested, Omnipresent, Imponderable, Unchangeable, Immovable and Eternal God is undecaying. A thing which has birth, has death also This is the law of nature. The other corollary namely that which has no birth, has no death is also true. God is not born and hence can have no death. He was, is, and will be.

God is indefinable We can define an object if it comes under our sense perception and experience. For instance, gold can be defined as a precious yellow metal. Its uses can also be defined. But we cannot define God because, He does not come under the purview of common human perception and experience. Hence, He cannot be defined in human language.

He is unmanifest He is visible neither to the naked eye nor to the uncleansed mind. However, He shows Himself to a devotee who has purified his mind Likewise, presence of God can be felt only by a spiritually advanced soul, but they are very few.

God is present everywhere at all times. God is present in every atom and He manifests Himself indirectly, as the fragrance in flower, as the light in the moon and as fire in the fuel and so on.

God's nature cannot even be pondered over, for the thinking faculty of human being is limited. Man can think of matters of everyday experience. He can only imagine those objects which he is ignorant of.

God is immutable Every object is liable to change Whatever is created is mutable. Man's idea about God might change, but He does not. If He is object to the law of change He is subject to the law of perishability. Neither does God change by Himself from one stage to another nor can He be changed by any force whatever, for all forces get their strength and sustenance from God.

God is ubiquitous. Scientifically speaking an object can move from the place which it occupies to another, i e. movement can be with reference to another object, movement is relative. Since God pervades the entire universe, the question of His moving from one place to another does not arise.

God is conditioned neither by space nor by time. He eternally exists.

Summing up, we come to the conclusion that religion does not make man inactive, inert and irresponsible. On other hand, it corrects man when he goes wrong, guides him when he stumbles and puts him on the right path when he goes astray. The Gita never encourages idleness. That the Gita was taught on the battlefield shows how much valuable it is for all people who are fighting their individual battles on the home front. It is a scripture which supplies the needs of all devotees and seekers.

THE ANANDA NILAYA VIMANA OF SRI VENKATESWARA

SRI R PADMANABHAN, B A., B T ,
VELLORE-12

It was only about 935 A D that a Sanctum Sanctorum with a Mukha Mantapa was constructed for the self-manifest Lord Venkateswara. The word '*Vimana*' is not at all mentioned anywhere, infact the word occurs much afterwards in 1262 A D in one of the inscriptions of Sundara Pandya when a new gold-gilt Kalasa was installed over the Garbhagriha. It was however about 1250 A D. that Sri Narasinga Yadhavaraya, the local chieftain attempted to carry out some urgent renovations to the temple.

In 1359 A.D. Mangideva Maharaja, one of the generals who fought well under the command of Prince Kumara Kempanna, son of Bukka Raya against the Muslim invasion of South India renovated the Vimana which had served its purpose for nearly a century or so. This, it has to be pointed out, was the second regilding of the great Vimana

The third regilding was undertaken by the great Raya, Sri Virapratapa Sri Krishnadeva Maharaya in 1518 A D.—after 150 years, at a cost of 30,000 varahas to the exchequer. This was a thanksgiving service for the feats of arms which by Sri Venkateswara's Grace he achieved against the Raja of Orissa But after the fall of Vijayanagar in 1565, the needs of the temple at Tirumala were woefully neglected.

It was in the beginning of the 20th century when the Mahants of the Hathiramji Mutt were in control of the administration of the temple that the regilding and refixing of the Ananda Vimana was attempted. Fifty years later, the Board of Trustees of the T.T. Devasthanams found it urgent not only to renovate the gold gilding but perhaps also the very structure of the Ananda Nilaya.

The Vimana is a three-storeyed one constructed to the maximum height fixed. It has a square base of 27 feet—4", a height of 37 feet —8" including the Kalasa over the Garbha griha terrace It is in three Talas, 10 ft. 10.9" ft. and 16.3 ft respectively The images of Srinivasa and Narasimha in plates find a place in the east and west respectively

The Board of Trustees decided in 1952 to repair the leaky vimana and to renew its worn out and damaged gold plated coverings. It took nearly five years to make the copper sheet covering of the vimana and to gild it with gold. This renovation cost the T.T. Devasthanams round about 18 lakhs of rupees and the consumpation of about twelve thousand tolas weight of gold costing twelve lakhs at that time Roughly the copper plates and the work cost 2½ lakhs of rupees The gold deposited as offerings in the Hundi was properly and purposely accumulated and preserved for this purpose

The T. T D. authorities got the Vimana completely repaired and fixed on it with the waterproof joints the new copper sheets finely gilted. It's all glittering now in the Sunlight.*

Tradition claims that the Madava Saint, Sri Vyasa-thirta worshipped the image Vimana Srinivasa on the northern side in consequence of which the Madhwas of today gather on the northern side facing the Vimana and read Puranas.

The task of renovation was completed by about the 10th of August, 1958 and the Maha

---

* Recently the T.T.D has decorated the santum sanctorum of Lord Venkateswara, by fixing gold gilted copper plates on the cornices of the four sides at a cost of Rs 11 lakhs. *EDITOR.*

Samprokshana was performed with great eclat on the 27th August, 1958

Even as the walls and other structures have an historical antiquity, so does the famous Ananda Nilaya Vimana possess historic past from 1250—1958 Rivalling the golden Temple at Amritsar, Sri Venkatesa Ananda Nilayam will shine in greater glory during the ages to come and will surely reflect Divine Grace towards millions of bhakthas that throng the Seven Hills

It is the duty of one and all to preserve the sanctity and purity of Tirumala for which we should be pure in act, thought and deed and observe strictly the austerities of the place

Tirumala will always remain the sanctified place that it has been for ages.

May the Lord bless mankind with, 'Semushi bhakti rupa,' (knowledge of the Brahman, firmly founded on Bhakti!)

BITTER TRUTH

A lazy life, though it appears to be an attractive and pleasurable one at the beginning, not withstanding its incompetence to raise to any exalted position, it is bound to be dependent on others till the end.

—*Malayalaswamy.*

KARUNKULAM — A MINI-TIRUPATHI.

SRI RAJAMANI—VENKATESAN,
Karunkulam.

Twelve miles fiom Tirunelveli on the road Tiruchendur lies Karunkulam, a little gem embedded as it were, on a luck carpet of gieen paddy fields The Temple on a hillock nearly bears silent testimony to the culture and tiaditions of its residents

It is generally believed that Venkateswara, the Lord of the hills grants any prayer addressed to him, if his devotee makes the request in the Venkateswara temple at Karungulam This is why devotees call the place a mini-Tirupathi

It is said in the "Vagulaachala Mahatmyam" (Sthala puranam) that the Lord Vishnu directed 'Adhisesha' to this place ordering him to assume the form of a hill, which later came to be known as Vagulagiri hill with its sleepless tamarind tree (Urangappuli)

It is a legend that a king suffered from an incurable disease. As the royal physicians could not do anything about it the king went to Tirupathi Hill with the hope that the cure would come through a miracle There he worshipped the Lord who on that night appeared in his dream and ordered to make a car out of sandalwood, and when the two Sandal sticks that would remain after the car is made in Vagulagiri he would be cured of his ailment

Under heavenly guidance the king came to Karungulam with his retinue Here they came under a divine spell and lay alseep foi a long time As they lay unconscious the two sandal sticks are said to have been installed on south to the old Srineevasa Temple, by Brahma himself A small Temple which was then built was later enlarged and steps were constructed to ascend the hill.

The belief which has been passed on to posterity thiough many generations is that the Lord chose this place as His dwelling only to the benefit of his "Bhaktas" who on those days found it difficult to reach Tirupati

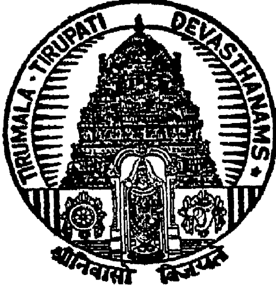
On the full moon night of the month "*Chithirai*" (Chithira Pournami) the 10th day of the 11 day festivity, the Lord would descend on human shoulders This spectacle in the night, lit up by powerful lamps and coloured fire works is indeed a divine sight for sore eyes. Lord would then go to the river after in procession going thiough streets The next day, after nearly 12 hours the Lord would be up on the hill again Other noteworthy festivals are on Saturdays of the month "*Purattasi*" with the first Saturday being celebrated in a grand manner Both these festivals draw huge crowds because of the reputation the temple has gained now-a-days through press.

It is this temple and its unique tale which more than anything else is responsible for the nostalgia of the natives.

To the wonder of everybody even perhaps of the athiests the Sandal sticks fight decay despite Abishekas being made daily with oil and water When the Archakas set to work and the Alankaram is perfected a divine shape emerges out of the Sandal sticks

Even at times of acute famine the Lord blesses with adequate rains, ot the villagers who pray to him with abundant Abishekam. This perhaps is one reason why the Lord here is praised as a "*Kaliyuga Varada.*"

ஸப்தகிரி

மலர்: 4]   செபடம்பர்   [இதழ்: 4

ஆசிரியா·

கே. சுபபாராவ, எம். ஏ.

திருமலை - திருபபதி தேவஸ்தானம, திருபபதி.

★

அசசிடுபவா:

எம். விஜயகுமார் ரெட்டி,

மேலாளா,

தி. தி. தேவஸ்தானம் அச்சகம, திருப்பதி.

★

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 5/—

தனிப் பிரதி 35 பை

★

மாத இதழுக்கும்,

மற்றும் இதர விபரங்களுக்கும்·

ஆசிரியர்,

திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம்,

திருப்பதி.

பொருள் அடக்கம்

ஆசிரியர் உரை

செப்டம்பா 29-ம் தேதியிலிருந்து அகடோபா 7-ம தேதி வரை திருவேங்கடவனின் பிரம்மோறசவங்கள நடைபெறப் போவதிலிருந்து, திருப்பதியும், திருவேஙகடவன் உறையும் திருமலையும் விழாக்கோலம் காணப் போகின்றன. வழக்கம் போல் தி. தி. தேவஸதானத்தார் இப் பத்து நாள் விழாவிற்கு வரப்போகின்ற கட்டுக்கடங்காத பக்தர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். இதனுல் கோயில்களிலும், அருகில் உள்ள தகவல நிலையங்களிலும், சத்திரங்களிலும் பக்தர்களுக்கு வழிக்காட்டிகளாக, சிறப்பு அலுவலர்கள் நியமிக்கப் படுவார்கள். மேலும் திருப்பதிககும் திருமலைக்கும் அதிகமான பேருந்து போக்குவரத்து ஏற்பாடுகளும், சிற்றுண்டி விடுதிகள் சம்பந்தப்பட்ட ஏற்பாடுகளும், கலை, பக்தி சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஆஸ்ஷ சமஸ்கிருத சதஸ் தலைமையில் நடத்த ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. எந்த விதமான இசைவுககேடான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெருது இருப்பதற்கு காவல் துறையினரின் உதவியும் இருக்கும் என்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே.

இவ்விழா என்றும் நினைவில் நிழலாடும்படி வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு, தி. தி. தேவஸ்தான மேலாண்மையின் சிறப்புமிக்க முயற்சிகளையும், யோசனைகளையும் பாராட்டப்படும் அதே நேரத்தில், இவ்விழாவின் பெரும்பான்மையான வெற்றிக்கு, மேலாண்மைக்கும் யாத்திரிக பொதுமக்களுக்கும் இடையே கட்டுப்பாடுள்ள ஒத்துழைப்பும் மிக இன்றியமையாதது. மிகவும் கடமை யுணர்ச்சியுடன் தேவஸ்தான ஊழியர்கள் செயல்பட்டாலும் அவர்களுக்கும் ஊக்கமும உறசாகமும் தேவை என்பதோடுமட்டுமல்லாமல், கட்டுக்கடங்காது வரும் யாத்திரிகாகளுக்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளை தி. தி. தேவஸ்தானம் மேலாண்மை ஏற்பாடுகள் பல செய்தாலும், எதிர்பாராத சில தடங்கல்களும், துன்பங்களும் யாத்திரிகப் பொதுமக்கள் எதிர் கொள்ளலாம். ஆகையால் அச்சமயத்தில் யாத்திரிகப் பொதுமக்கள் பொறுமையும், ஒத்துழைப்பும் தரவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றுர்கள். இரண்டு பக்கத்தினரும் பொறுமையைக் கடைப் பிடித்தால், ஏற்படும் எநத விதமான சூழ்நிலையைக் கூட தடுத்து விடலாம்.

ஆகவே, இவவிழாவின் பக்தி சூழ்நிலை எந்த விதத்திலும் பாதிககப்படாமலிருக்க வேண்டுமானுல், தேவஸ்தான ஊழியர்களுக்கும், யாத்திரிகப் பொது மக்களுக்கும் பொறுமையும, ஊக்கமும் அருளுமாறு எலலாம் வல்ல அவ்வேங்கடவனை வேண்டுவோமாக!

செய்திச் சுருக்கம்

இலவச கண் அறுவை சிகிச்சை முகாம்

தி. தி. தேவஸ்தான தலைமையில் 2—8—73 லிருந்து 15—8—73 வரை 16-வது இலவச கண அறுவைச் சிகிச்சை முகாம் நடத்தப பட்டது. 1,100 க்கும் மேற்பட்ட பல்வேறு கணநோய் கொண்ட நோயாளிகளுக்கு, பத்மஸ்ரீ டாக்டர். பி. சிவாரெட்டி அவர் களும், அவருடைய உதவியாளர்களும் அறுவைச் சிகிச்சை செய்தனர்.

தற்காலிகமாக, ஒரு மருத்துவ மனையாக செயல்படுத்தப்பட்ட இரண்டாவது சத்திரத் தில் 5—8—73 அன்று, எளிமையான ஆுல் சிறப்புடன், முகாமின் திறப்புவிழா இனிது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சித்தூர் மாவட்ட தலை வரும், தி தி. தேவஸ்தான பொறுப்பாண்மைக் குழுவிற்குப் பதிலாக ஒரு சிறப்பு அதிகாரியாக வும் செயல்பட்டு வரும் திரு ஏ. வள்ளியப்பன அவர்கள் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினுர்

மருத்துவ துறையின் இயக்குநரான டாக்டர் திரு. கே. ரமேஷ்பாய் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் நோய்களைத் தடுப் பதைப் பற்றியும், நாட்டின் பொது சுகாதா ரத்தைப் பற்றியும் பேசினுர் பார்வையற் ருேர்க்குப் பார்வை தருவது, அந்த நோயைக் குணப்படுத்தியதுமல்லாமல், பார்வையற் ருேர்க்கு உயிர்கொடுப்பது போலவும் ஆகும் என்று கூறினுர்.

பார்வையற்ருேர்க்குப் பார்வை வழங்க கடும் முயற்சி எடுத்துக்கொணட தி. தி. தேவஸ்தானத்தையும், டாக்டர். பி சிவா ரெட்டி அவர்களையும், அவர் மிகவும் பாராட்டிப் பேசினுர்.

மேலும், டாக்டர் பாய் அவர்கள் பேசிய போது, கண்நோய்களுக்குக் காரணம் சத்துக் குறைவான உணவு உட்கொள்ளுதலும், மனிதனின் முக்கிய அங்கமான கண்ணைப் பற்றிய அவனுடைய கவனக் குறைவும், அறி யாமையுமே ஆகும் என்று கூறினுர். கண் நோய்களைத் தடுப்பது பற்றிப் பேசும்போது, தினந்தோறும் கேரட் சாப்பிட்டால் ஓரளவு நல்லது என்று டாக்டர் பாய் கூறினுர். 'குருடர்களுக்குப் பார்வை தரும்' முகாம் களை மேலும் அதிகமாக நிறுவி, அவற்றின் மூலம் பல நடமாடும் கண் முகாம்களை முடிந்த வரை செயல்படுத்தினுல், கிராமத்திலுள்ள வர்கள் செலவில்லாமல் அவற்றினுல் அதிக சிகிச்சை பெறும் வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்று தன் கருத்தைக் கூறினுர். இறந்தவர் களின் ஆரோக்கியமான கண்களை "கண் வங்கிக்கு" நன்கொடையாக வழங்கினுல், இக்கண்களைப் பார்வையற்ருேர்க்கு, அறுவை சிகிச்சை மூலமாகப் பொருத்தலாம் என்று டாக்டர் பாய் அவர்கள் கூறினுர்.

பார்வையற்ருேர்களின், தேசீய ஐக்கிய சுகாதார குழுவின் மாநில பிரதிநிதியான டாக்டர் திரு ராஜேந்திர வியாஸ் அவர்கள், நாட்டில் உள்ள பார்வையற்ருேர்க்கு பார்வை வழங்குவதில் தன்னுடைய குழு காட்டும் ஆர்வத்தைப் பற்றிப் பேசினுர்.

திரு ஏ. வள்ளியப்பன் அவர்கள் தன்னு டைய தலைமையுரையில் சித்தூர் மாநிலத்தில் பார்வையற்ருேர்க்கு பார்வை வழங்குவதில் அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும், பொது சுகாதாரத்தைப்பற்றியும் பேசினுர். பொதுக் கல்வி புகட்டும் போது அத்துடன் மருத்துவ முறைகளை கற்பிக்கும் முறையையும் புகுத்த வேண்டுமென்றும், அதனுல் படித்தவர்கள் சமூக சுகாதாரத்தைப் பற்றிய விவரங்களை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள் என்றும் அவர் கூறினுர்.

பிறகு தி தி தேவஸ்தான செயலாட்சித் தலைவர் திரு. எஸ். வி சுப்ரமணியன் அவர் கள் கூட்டததினரை வரவேற்றுப்பேசுகையில், தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரால் நடத்தப்படும் கண் முகாமின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிப் பேசினுர்.

கண்முகாமிற்குப் பொறுப் பேற்ற. தி. தி. தேவஸ்தான வரவேற்பு அலுவலர் திரு:

கே. சுப்பாரெட்டி அவாகள் விழாவிற்கு நன்றி கூறினார்.

இந்த முகாமின் போது, டாக்டா திரு. சிவாரெட்டி அவர்கள் 8,155 நபர்களை பரிசோதித்தார். 1,216 நபர்கள் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு, 1,149 நபர்களுக்கு அறுவைச் சிகிசசை நடைபெற்றது.

அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்ட நோயாளிகள வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட போது, அவர்களுக்குத் திருவேங்கடவனின் உருவப்படங்சள் இலவசமாகக் கொடுக்கப் பட்டன.

அவ்வமயம் என். சி. சி. வேலை சம்பந்த மாக மேற்பார்வை நடத்த வந்த ஏர். சிF மார்ஷல் திரு ஓ. பி. மெஹ்ரா அவர்களும், அவருடன் வந்த அவரது துணைவியாரும், வேங்கடவன் கோயிலுககு வருகை தந்து, இம்முகாமிற்கும் வருகை புரிந்தார்கள். சிகிச்சைப் பெற்று வெளிப் போந்த நோயாளிகளுககுக் கண்ணுடிகளையும், திரு வேங்கடவன் உருவப்படங்களையும் வழங் கினார்கள்.

முன்பு கூறியபடியே சிகிச்சை பெற்ற வர்களுக்கு இலவச கண்ணுடியும், சிகிச்சைப் பெற்றவர்களுக்கும், அவர்களுடைய உதவி யாளாகளுக்கும் இலவச உணவு வசதியும் கொடுக்கப்பட்டன.

கேநதிரிய சமுஸ்கிருத் வித்யா பீடம்

"அனைத்து நாடுகளால் போற்றப்படுவ தும், ஏறக்குறைய உலகத்திலுள்ள எல்லா மொழிகளின் தனித்தன்மைகளைத் தன்னிடம் ஒருங்கே கொணடுதுமானமொழி வடமொழி. அம்மொழியில் கூறப்படாத பொருள்கள் எதுவுமே இல்லை" என்று மத்திய நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள், திருப்பதி சமுஸ் கிருத வித்யா பீடத்தின் புதிய கட்டிடத்தை 18–8–73 அன்று திறந்து வைத்துப் பேசிய போது கூறினார் மேலும் அவர் பேசிய போது, வடமொழி ரஷ்யன், பர்ஷியன் போன்ற உலக மொழிகளுக்கு ஒப்ப விளங்கிய போதிலும், பன்னெடுங்காலமாக மனித அறிவு சம்பந்தப்பட்ட எல்லாச் செயதிகளை யும் அம்மொழி தன்னகத்தே கொணடு விளங்கிய போதிலும், அம்மொழிக்குப் போதிய முக்கியத்துவமும், அதன் வளர்ச்சிக்கு அதிக ஈடுபாடும் காட்டாதது, இந்தியர்களாகிய நாம் செய்த துரதிட்டமே யாகும் என்று கூறினார்

இவ்வித்யா பீடம் விரைவில் ஒரு பெரிய வடமொழி பல்கலைக் கழகமாக வளரவேணடும் என்பது தன் அவா என்று கூறி, மக்கள் கடமையில முழு மனத்துடன் ஈடுபாடு கொண்டால்தான், நிறுவனங்கள் செழித் தோங்கி வளரும் என்றும் கூறினார்.

விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிப பேசிய, மத்திய உதவி கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு பேராசிரியர் திரு. தேவகிநந்தன் பிரசாத் யாதவ், வடமொழியின் வளர்ச்சிக்காக, அரசு எடுத்துக் கொண்ட திட்டங்களை மிக விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். அதாவது அரசு, வடமொழி வளர்ச்சிக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சுமார் 3 இலட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளதாகக் கூறினார். மேலும் அவர், வடமொழி வளர்ச்சிக்காக, இவ் வித்யா பீடத்தில் விரைவில் ஒரு மொழி ஆய்வுக் கூடம் ஒன்றும் அமைக்கப்படும் என்றும் கூறினார். இந்த நிறுவனத்தை நிறுவுவதற்கு அதிக உதவியளித்த தி. தி. தேவஸ்தானத்தாருக்கு நன்றி கூறினார்.

கூட்டத்தினரை வரவேற்றுப் பேசிய முன்னாள் பீஹார் மாநில ஆளுநரும், தற் போதைய ஸ்தானிய பிரபந்த சமிதியின் தலைவரான ஸ்ரீமந் எம். அனந்தசயன அய்யங் கார் அவர்கள் "வடமொழி பிராமணர் களுக்குச் சொந்தமான மொழி" எனற தவறான கருத்தைத் தெளியப்படுத்தினர். மேலும் அவர் பேசிய போது வடமொழி பிராமணர்கள் மொழி அல்ல என்றும், பராணத்தலைவர்களும் பிராமணர்கள் அல்ல என்றும் கூறினார். ஆகவே உலக மொழி களுக்குச்சரிநிகராக விளங்கும்வடமொழியின் வளர்ச்சியைத் தடுப்பது சரியல்ல என்றும், வடமொழியிலிருந்துதான் பல இந்திய மொழிகள் ஆற்றலும், அழகும் பெற்றன என்றும் கூறினார்.

இந்நாள் வரை வித்யா பீடம் தொடங்கிய திலிருந்து அதற்கு இலவச வாடகை கட்டிடமும், தற்சமயம் இவ்வித்யா பீடத்தின் புதிய கட்டிடத்திற்கும், அதன வளர்ச்சிக்கும இலவசமாக 41 ஏக்கர் நிலமும், 10 இலட்ச ரூபாயும் கொடுத்த தி. தி. தேவஸ்தானத்திற்கு நன்றி கூறினர்.

இதுவரை பொது நிதிகளைக் கொண்டும், திருவேங்கடவனின் நிதியுதவிகளைக்கொணடும் நன்ருகச் செயல்பட்டு வரும் இவ்வித்யா பீடம் மிக வரைவில் தன் ஆற்றலிஞல் ஒரு பெரிய வடமொழிப் பல்கலைக் கழகமாக வளரும் என்று தான் நம்புவதாகக் கூறினர்.

ராஷ்ட்ரீய சமுஸ்கிருத் சமஸ்தானத்தின் இயக்குநரான டாக்டர் திரு. ஆர். கே. சர்மா அவர்கள் விழாவிற்கு நன்றி கூறினர். இவ்வித்யா பீடம் சாகித்யம், வியாகர்ணம், வேதாந்தம், நூலக அறிவியல் ஆகியவற்றில் வடமொழிக்கல்வி அளிக்கின்றது (புத்தகாலய விஞ்ஞான சாஸ்திரி என்பது நூலக அறிவியலில் இளநிலை பட்டத்திற்குச் சமமானது) இவ்வித்யா பீடத்தில் 20,000 புத்தகங்களும் 4,000 கையெழுத்துப் படிகளும் உள்ளன. மேலும் 400 ஆராய்ச்சி நாளேடுகளும், பருவ இதழ்களும் வரவழைக்கப்படுகின்றன.

தி. தி. தேவஸ்தான போக்குவரத்து தொழிலாளர் சங்கம

பேராற்றல் வாய்ந்த தி. தி. தேவஸ்தான மேலாணமையின் கீழ், பல்வேறு ஊழியர்களின் சங்கங்கள் தன்னிறைவு கொள்ள, ஊக்கமும் நம்பிக்கையும் பெறுவதுமல்லாமல், தற்போதைய நிறுவனத்திலிருந்து சுதந்திரமாகப் பொருளுதவி பெறவும் வசதியுள்ளது இதற்குச் சான்ருக, தி.தி. தேவஸ்தான போககுவரத்து ஊழியர்கள், தங்களுடைய சங்கத்தின் மூலம் தொழுகை நடத்தவும், திருமணம் நடத்தவும கூடிய ஓர் அரங்கை, தங்களுடைய வாய்ப்பு வளங்களால் கட்டியுள்ளனர். சித்தூர் மாவட்டத் தலைவரும், தி. தி. தேவஸ்தான பொறுப் பாண்மைக் குழுவிற்குப் பதிலாக சிறப்பு அதிகாரியாகச் செயல்பட்டு வரும் திரு ஏ. வள்ளியப்பன் அவர்கள் இப்புதிய அரங்கத்தை 8–8–73 அன்று திறந்து வைத்தார். தி. தி. தேவஸ்தான செயலாட்சித் தலைவரான திரு. எஸ். வி. சுப்ரமணியன் அவர்களும வேறு பல முக்கிய நபாகளும விழாவில் பங்கேற்றனர்

அன்று மாலை தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின் கலைநிகழ்ச்சிப பகுதியை, புகழ்பெற்ற திரைப் பட நடிகா திரு சி. நாகபூஷணம் அவர்கள் தொடக்கி வைத்தார். தி தி. தேவஸ்தான போக்குவரததுத் தலைமை மேலாளர் திரு. ஜி. பிரபாகர குப்தா அவர்கள் விழாவிற்குத் தலைமைத் தாங்கிஞா. "பிரஜா சேவையே மா கர்த்தவ்யம்" என்று ஒரு தெலுங்கு நாடக நிகழ்சசியுடன் இவ்விழா இனிது நிறைவேறியது.

ஒய்வுபெற்ற ஊழியாகளுக்குப பாராட்டு விழா

தி. தி. தேவஸ்தான வரலாற்றில் இதுவரை இல்லாது, முதல தடவையாக இந்த நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்து, அதனுடைய இன்ப துனபத்தில் பங்குகொணடு தற்போது ஓய்வு பெற்றுச் செல்லும் ஊழியர்கள், அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டும் வகையில் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். தி. தி. தேவஸ்தான ஊழியர்களின் சங்கம் 20-8-73 அன்று ஒரு கூட்டத்தை நடத்தி, ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்கள் ஆகியவர்களின் குடும்ப ஏழ்மை நிலையை எடுத்துக் கூறும் அறிக்கை ஒன்றை செயலாட்சித தலைவருக்குச் சமர்ப்பித்தார்கள். வேலை வாய்ப்புத் தருவதில் இறந்துவிட்ட அலுவலர்களின் குடும்பத்தினர்க்கு முதல் சலுகை கொடுக்கும் செயலாட்சித் தலைவரின் பரந்த மனப்பான்மையை பாராட்டப்பட்டிருக்கும் அவ்வறிக்கையில் இந்தச் சலுகையை ஒரு சட்டமாக அமுல் படுத்தவேண்டும் என்றும, இதஞல் ஓய்வு பெறும் அவர்கள் தாங்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு தங்கள் குடும்ப நபர்க்கு ஒரு வேலை கிடைப்பதின் மூலம் தங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஊழியர்களின் துன்பங்களைத் துடைப்பதற்குத் தனஞலான உதவியைச் செய்வதாக, செயலாட்சித் தலைவரான திரு எஸ் வி. சுப்ரமணியன் அவர்கள் உறுதி கூறினர்.

தி. தி. தேவஸ்தானம் புதிய உதவி செய லாட்சித் தலைவரான திரு. டி. வெங்கடேசு வரலு அவர்கள், மேலாண்மைக்கும், ஊழி யர்களுககும் இருக்கும் உறவைப் பற்றிப் பேசினா. பிறகு இரணடு தெலுங்கு நாடக நிகழ்ச்சிகளுடன விழா இனிது நிறை வேறியது

நியமனஙகள்

விசாகபடடின வட்டார வருவாய்ததுறை அலுவலரான திரு. டி. வெஙகடேசுவரலு, தி தி தேவஸ்தானம் உதவி செயலாட்சித் தலைவராகத் தறகாலிகமாக மாற்றப்பட் டுள்ளார். இதுவரை சுமார் 3½ ஆணடுகளாக இந்த தி. தி. தேவஸ்தான வெற்றிககு அயராது உழைத்த திரு. எம் இராமசாமி ரெட்டி அவர்கள், திரும்பவும தன்னுடைய தலைமைத் துறைக்கே அழைக்கப்பட்டு, பிறகு மேற்கு கோதாவரி மாவட்டம் ஏலூர் வட்டார வருவாய்த்துறை அலுவலராக நிய மனம் செயயப்படடுள்ளார்

ஆந்திர பிரதேச செயலாட்சிப் பொறி யாளரான திரு. வெங்கட நாராயணா, தி. தி. தேவஸ்தான செயலாட்சிப் பொறியாளராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். அதே சமயத்தில் இதுவரை தி. தி. தேவஸதான செயலாடசிப பொறியாளரான திரு. கே. சீனுவாசலு செட்டி திரும்பவும் தலைமை அலுவலகத்திற்கே சென்று விட்டாா.

டாக்டர் டி. அாகக சோமயாஜி, எம் ஏ. பிஎச. டி. இந்து தர்ம பிரதிஷ்டானத்தின் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண டார்.

வேறு செயதிகள்
திருபபதி குடை ஊர்வலம்

சென்னையிலுள்ள திருப்பதி குடை அற நிலையததாரால் நடத்தப்படட வருடாநதிர திருப்பதி குடை ஊாவலம், சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின நீதிபதியான மாணபுமிகு திரு. வி. ராமசாமி அவர்களின முன்னிலை யில், 29—8—73 அன்று மாலை 6 மணிககு நடந்த பூசைககுப் பிறகு, புறப்பட்டது. கடைசி பூசை 27—9—73 அன்று மாலை 6 மணிக்கு நடைபெறும பிறகு ஊர்வலம் 28—9—73 அன்று சென்னையிலிருந்து புறப் பட்டு, திருமலைக்கு 3—10—73 அன்று வநது சேரும். அன்று இறைவனின் கருடோத்சவம் நடைபெறும். முந்திய ஆண்டுகளில் கொடுத்தது போலவே இப்புதிய குடைகள், திருவேங்கடவனுக்குக் கருடசேவை விழா விற்காகப் பரிசாக வழங்கப்படும.

கவனிக்கவும்

மணியாாடர் கூப்பனில் (Money Orders) சநதாத்தொகை அனுபபும்போது, சந்தா நெம்பரைக் குறித்து அனுப்பவும் சநதாதாராகள் தங்களுடைய நெமபரை ஸப்தகிரி மாத வெளியீடு உறையில (Cover) கவனிக்கவும்.

ஆசிரியர்

தைத்தரீய ஆரண்யகம்

॥ तैत्तरीयारण्यकम् ॥

(சூர்ய நமஸ்காரம்)

விதவான் நடதூர் ஸ்ரீ தேசிகாசசாரியாா.

★ ★ ★

(முன இதழத தொடாசசி)

அனுவாகம் – 15

சூரியனின் எட்டு உருவங்கள்

१. अथादित्यस्याष्टपुरुषस्य ।

அத ஆதித்யஸ்ய அஷ்டபுருஷஸ்ய ||க||

அத – இனி, அஷ்ட புருஷஸ்ய – எட்டு உருவங்களாக உள்ள, ஆதித்யஸ்ய – சூரியனைப் பற்றி மந்திரங்கள் கூறப்படு கின்றன.

இனி எட்டுவித புருஷர்களின் உருவங் களாக விளங்கும் சூரிய பகவான் துதிக்கப் படும் விதம் கூறப்படுகிறது.

२. १) वसूनामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।।
२) रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।।
३) आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।।
४) सतां सत्यानाम् । आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।।
५) अभिघ्न्वतामभिघ्नताम् । वातवतां मरुताम् । आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।।
६) ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
७) विश्वेषां देवानाम् । आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।।
८) संवत्सरस्य सवितुः । आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।।

1. வஸுனும் ஆதித்யாஞம் ஸ்தானே ஸவதேஜஸா பானி|
2. ருத்ராஞம் ஆதித்யாஞம் ஸ்தானே ஸ்வதேஜஸா பானி|
3. ஆதித்யாஞம் ஆதித்யாஞம் ஸ்தானே ஸ்வதேஜஸா பானி|
4. ஸதாம் ஸத்யாஞம்| ஆதித்யாஞம ஸதானே ஸவதேஜஸா பானி|
5. அபிதூாண்வதாம் அபிக்னதாம்| வாதவதாம் மருதாம்| ஆதித்யாஞம ஸதானே ஸ்வதேஜஸா பானி|
6 ருபூணும் ஆதித்யாஞம் ஸதானே ஸ்வதேஜஸா பானி|
7. விச்வேஷாம் தேவாஞம்| ஆதித்யாஞம் ஸ்தானே ஸவதேஜஸா பானி|
8 ஸம்வதஸரஸ்ய ஸவிதுঃ| ஆதித்யஸ்ய ஸ்தானே ஸ்வதேஜஸா பானி|

1. வஸுனும் – எட்டு வசுக்களின் உருவங் களாக விளங்கும், ஆதித்யாஞம் – சூரியர் களுடைய, ஸ்தானே – உலகத்தில், வசித்துக் கொண்டு, ஸ்வதேஜஸா – அவர்களுடைய அனுக்கிரகத்திஞல் கிடைத்த எனது ஒளி யுடன், பானி – நான் விளங்கக்கடவேன்.

ஒ சூரியனே! உமது மற்ற உருவங் களான எட்டு வசுக்களின் உலகத்தை அடைந்து, அவர்களுடைய அருளால் அங்கு வசித்து, ஒப்பற்ற ஒளியையும் பெற்று விளங்குவேஞக. இவ்வாறு விளங்கும்படி நீர் தான் எனக்கு ஆசி புரிய வேண்டும். இதே மாதிரி மற்ற இடங்களிலும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

2. ருத்ராஞம் ஆதித்யாஞம் – பதிஞேறு ருத்திரர்களின் உருவங்களாக விளங்கும் ஆதித்தியாகளுடைய உலகத்தை அடைந்து

அவர்களுடைய அருளால் ஒப்பற்ற ஒளியைப் பெற்று நான் விளங்குவேனாக.

3. ஆதித்யானாம் ஆதித்யானும் — பன்னிரண்டு ஆதித்தியர்களின் உருவங்களாக விளங்கும் ஆதித்தியர்களின் உலகத்தை அடைந்து அவர்களுடைய அருளால் ஒப்பற்ற ஒளியைப் பெற்று நான் விளங்குவேனாக.

4. ஸத்யானும் — உண்மையையே பேசுகிற, ஸதாம் — மக்களால் பூஜிக்கப்பட்ட மஹரிஷிகளின் உருவங்களாக விளங்கும் ஆதித்தியர்களின் உலகங்களை (இருப்பிடங்களை) அடைந்து அவர்களுடைய அனுக்கிரஹத்தினால் ஒப்பற்ற ஒளியைப் பெற்ற நான் விளங்குவேனாக.

5. அபிதூன்வதாம் — மேகங்களை அங்குமிங்கும் சஞ்சாரம் செய்யும்படி அசைக்கின்றவர்களும், அபிக்னதாம் — வழியில் செல்பவர்களைக் காற்று பலமாக வீசி துன்புறுத்துகிறவர்களும், வாதவதாம் — காற்றுக்குத் தலைவர்களாக இருப்பவர்களுமான, மருதாம்- மருத்துக்களின் வடிவங்களாக இருக்கும் ஆதித்தியர்களின் உலகத்தை அடைந்து, அவர்களுடைய ஆசியினால் ஒப்பற்ற ஒளியைப் பெற்று நான் விளங்குவேனாக.

6. ருபூணும் — ருபுக்கள் என்கிற தேவர்களின் உருவங்களாக விளங்கும் ஆதித்தியர்களின் உலகத்தை அடைந்து அவர்களின் அனுக்கிரஹத்தினால் ஒப்பற்ற ஒளியைப் பெற்று நான் விளங்குவேனாக.

7. விச்வேஷாம் தேவனும் — விசுவேதேவர்களின் உருவங்களாக விளங்கும் ஆதித்தியர்களின் உலகத்தை அடைந்து அவர்களின் அனுக்கிரஹத்தினால் ஒப்பற்ற ஒளியைப் பெற்று நான் விளங்குவேனாக.

8. ஸவிதுঃ — பிராணிகளை வளர்க்கும், ஸம்வதஸரஸ்ய — ஆண்டு என்கிற காலத்தின் அபிமானி தேவதையின் உருவமாக விளங்கும ஆதித்யஸய ஸ்தானே — ஆதித்தியனின் உலகத்தை அடைந்து, அவருடைய அனுக்கிரஹத்தினால ஒப்பற்ற ஒளியைப் பெற்று நான விளங்குவேனாக.

சூரிய கிரணங்கள்

३. ओं भूर्भुवः स्वः ।
रश्मयो वो मिथुनं मानो मिथुन रीढ्वम् ॥

ஓம் பூர் புவঃ ஸவঃ|
ரச்மயோ வோ மிதுனம் மாநோ
மிதுனம் ரீட்வம் ||௩||

ஓம் — பிரணவத்தின் கருத்தாகவும், பூர்புவঃ ஸ்வঃ — பூலோகம், புவர்லோகம் சுவர்க்கலோகம் ஆகிய மூன்று உலகங்களின் உருவமாக இருக்கும், சூரியனுடைய, ரச்மயঃ — கிரணங்களே! வঃ — உங்களுக்கு, மிதுனம் — சேர்ந்து இருக்கும் தன்மை உள்ளது, அது, நঃ — எங்களுடைய, மிதுனம்- சேர்க்கையை, மா ரீட்வம் — பிரிக்க வேண்டாம்.

பிரணவத்தின் பொருளாயும், மூன்று உலகங்களுக்கும் தலைவராகவும் விளங்கும் சூரிய பகவானின் கிரணங்களே! நீங்களும் சூரியனும், மனைவி கணவன் போல், ஒருவருக்கொருவர் உபகாரமாக இருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய இந்த அரிய சேர்க்கையானது, உலகத்தில் வாழும கணவன் மனைவி இவர்களுடைய சேர்க்கையைப் பிரிக்கவேண்டாம். உங்களுடைய அனுக்கிரஹத்தினால் எல்லா தம்பதிகளும் சுகமாக வாழ்வார்களாக,

பதினைந்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

(தொடரும்)

ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமானின்

பிரம்மோற்சவம்

* * *

திருமலையில் நடைபெறும் உற்சவங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாளின் பிரம்மோற்சவம் வெகு விமரிசையாகவும், விசேஷமாகவும நடத்தப்படுகிறது. பெருமானைத் தரிசிக்க வரும் ஆயிரக் கணக்கான பக்தர்களுடன் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சி ததும்ப உற்சவ நாட்களைப்போல் காட்சி அளிக்கும் திருமலை, பிரம்மோற்சவத்தின் போது கண்ணுக்கு விருந்தளிக்கும் தீபாலங்காரங்களுடனும், இனிமையான பத்திப் பாடல்களுடனும மனதைச் சுத்தப் படுத்தும் புராண கதா காலக்ஷேபங்களுடனும், உற்சவத்திற்கேற்ற உற்சாகத்துடன் (திருமலையெங்கும்) விழாக்கோலம் பூண்டிருக்கும். பல்வேறு வாகனங்களினமேல் எம்பெருமானுடைய வீதி புறப்பாடுகளையும் ஜாதி பேதமின்றி பகவானைத் தரிசிக்க வரும் பக்தர்களையும் காணும்போது பூலோகத்தில் வைகுண்டம் என்று ஒன்று இருக்குமானால் அது இதுவேதான் என்று உறுதிப்படுத்துவது போல் தோன்றும்.

காலத்துக்குத் தக்கவாறு மாறாமல் இந்த நாள்வரை சீர்குலையாமல் ஒரே மாதிரியாக நடத்தப்பட்டு வருகின்ற இந்த பிரம்மோற்சவம சதுர்முகப் பிரம்மாவினால் ஆரம்பிக்கப் பட்டதென வராஹபுராணம், வேங்கடாசல மாஹாத்மியம், வேங்கடேச இதிஹாஸமாலை முதலிய நூல்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

கால நிர்ணயத்திற்குக கட்டுப்படாத புராணங்களை விட்டு ஆராய்ந்ததில், ஏழாவது நூற்றாண்டில் பல்லவராஜ வம்சத்தின் இராஜ குமாரியான சமவாய் என்றவள் இநத உற்சவத்திற்காகச் சில மான்யங்களையும், தஙகத்தையும் கொடுத்ததோடு மட்டுமனறி வெள்ளியில் செய்யப்பட்ட மணவாளப் பெருமானின் உற்சவ விக்கிரஹத்தையும் கோவிலுக்குக் கொடுத்ததாகச் சில சாஸனங்களால் தெரிய வருகின்றது. புரட்டாசி, மார்கழி மாதங்களில் மட்டுமல்லாமல், ஆடிமாதம் கூட அதி விசேஷமாக உற்சவஙகள நடைபெற்றதாகச் சாஸனங்கள் தெரிவிககின்றன. இத்துடன் விஜய நகராதிபதியான இரண்டாவது ஹரிஹரராயர் என்றவா மற்றொரு பிரம்மோற்சவததை ஏற்படுத்தி அதற்கான மான்யங்களையும் கொடுத்தாராம!

வெவவேறு மாதங்களில் திருவிழாவைப் போல் பிரம்மோற்சவங்கள எத்தனையோ நடைப்பெற்றதாகச் சரித்திரத்தில இருநதாலும், பிரம்மாவினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புரட்டாசி மாதப் பிரம்மோற்சவம ஒன்றுதான் இப்போது நிலைத்து நினறுள்ளது. மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வரும் அதிக மாதத்தினால் பாத்ரபதத்தில் ஒரு உறசவமும, நவராத்திரி உற்சவம் எனற பெயரில (புரட்டாசி) ஆச்வயுஜ மாதத்தில இனனொரு பிரமமோற்சவமும் நடைபெறுகின்றன

பேருக்குப பத்துநாள் உற்சவம் என்றாலும், முதல்நாள் அதிக கவர்ச்சியினறிக் கடந்துவிடும். அன்று மாலை எமபெருமானின சேனாதிபதியாகிய ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேனா எழுந்தருளி, திருவீதி ஊர்வலம் நடநது, கல்யாண மண்டபத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட யாகசாலையில் உள்ள குண்டத்திற்கு வேண்டிய மண எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி எழுந்தருளுவார். மறுநாளிலிருந்து நடைபெறும் உத்ஸவத்

சேஷ வாகனம

திற்கு வருமாறு இதர தேவதைகளுக்கு அழைப்பு விடுதல், திருமலைராயமண்டபத்தில் நடைபெறும் ஆஸ்தானத்தில் ஸ்ரீசேனாபதியாருக்கு சன்மானம் செய்தல் முதலியவை நடைபெறும்.

இரண்டாவது நாள் உற்சவமூர்த்தியான மலையப்பஸ்வாமி, ஸ்ரீதேவி, பூதேவிகளுடன் திருமலைராயர் மண்டபத்தில் எழுந்தருளச் செய்வார்கள். குறிப்பிட்ட முகூர்த்தத்தில் மங்களவாத்ய, வேதகோஷங்களின் நடுவில் முக்கிய அர்ச்சகரால் கருடத்வஜாரோஹணம் நடத்தப்படும்.

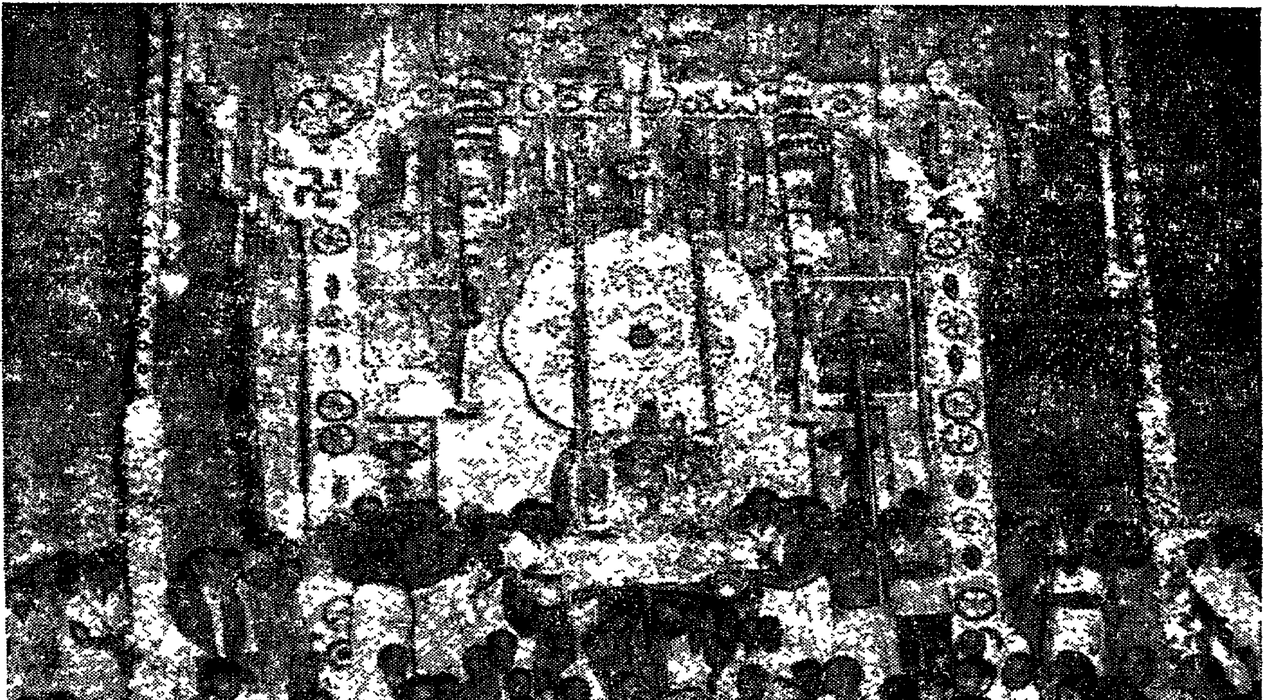
பிரம்மோற்சவம் என்ற பெயருக்கேற்றாற் போல் ஒவ்வொரு நாளும் எம்பெருமானின் திருவீதிவலத்திற்குமுன் பிரம்மரதம் என்ற சிறிய இரதம் ஒன்றை ஓட்டிச் செல்வார்கள். மறைமுகமாக இந்த உற்சவத்திற்கு பிரமமா தலைமை தாங்குகிறாராம். அந்தநாள் இரவு உற்சவமூர்த்தியான மலையப்பஸ்வாமி தம் உபயநாச்சிமார்களுடன் பெரிய சேஷ வாகனத்தில் எழுந்தருளுவார்

மறுநாள் காலை மலையப்பஸ்வாமிக்கு சிறிய சேஷ வாகனத்திலும், இரவு ஹம்ஸவாகனத்திலும் திருவீதி உத்ஸவம் நடத்தப்படும்.

மூன்றாவதுநாள் காலை மலையப்பஸ்வாமிக்கு சிம்ஹ வாகனத்திலும, இரவு முத்துப்பந்தலிலும் ஊர்வலம் நடைபெறும்.

நான்காவது நாள் காலை கண் கொள்ளாக் காட்சியாக எம்பெருமானுக்கு உபயநாச்சிமார்களுடன் கல்பக விருக்ஷ வாகனத்தில் (புன்னைமரம்) திருவீதி ஊர்வலம் நடைபெறும். இதைக் காணும்போது - எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு தன்னை சரணடைந்

பிரமமோற்சவததினபோது நடைபெறும ஊஞ்சல் சேவை

தோர்க்குக் கேட்ட வரங்கள் எல்லாம் வழங்கும் கல்பக விருக்ஷம நான்தான் எனத் தெரிவிப்பவர்போல் எம்பெருமான் காட்சி அளிப்பார். அநநாள் இரவு ஸர்வபூபால வாகனத்தில், பௌர்ணமி நிலவுபோல் காணப்படும மின்சார விளக்கில ஒளியுடன் கூடி உபய நாச்சியார்களுடன் பெருமாள், ''கஷ்டப்படுகிறோம், கருணை செய்'' என்று கைகூப்பி மெய்மறந்து நிறகும் பக்தர்களுக்கு 'வருந்தாதீர்கள், உங்களுக்கு நானிருககிறேன்' என்று கூறுபவர்போல் விளங்குவார்.

ஐநதாவது நாளன்று அதி முக்கியமாகிய மோகினி அவதாரம் அன்று பெருமாள் பெண் கோலம் பூணுவார். பாற்கடல் கடைந்தபோது கிடைத்த அமிர்தத்திற்காகத் தேவர்களும் அசுராகளும் போர் செயத போது தீயவர்களைத் தண்டித்து நல்லவர்களைக் காப்பற்ற மோகினி அவதாரம் எடுத்து, அசுரர்களை ஏமாற்றி தேவர்களுக்கு அமிர்தம் கொடுத்த ஜகன்மோகன அவதாரம்தான் இந்த மோகினி அவதாரம்! காமதேவனைச் சாம்பலாக்கிய சிவபெருமானையே மயக்கிய இந்த மோகினியைப்பற்றி புராணங்களில் மிக நன்றாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ வுற்சவததின்போது அதிக அலங்காரங்கள் செய்து, உடைகளை மாற்றி, வரதஹஸ்தத்தை அபயஹஸ்தமாகவும் மாற்றி, மோகினியை போலவே விசேஷ அலஙகாரம செய்து தந்தத்தினால் செய்த பல்லககில எம்பெருமானுக்கு ஊர்வலம் நடத்தப்படும். அன்று அந்தப் பெருமானைக் காணபவர் கொடுத்து வைத்தவர்கள்தான்.

பிரம்மோற்சவத்திலேயே அதி விசேஷமானது - அதிமுக்கியமானது கருடோத்ஸவம். நாட்டின் நான்கு மூலைகளிலிருந்தும் பக்தப் பெருமக்கள் பெரும்பாலராகக் கூடி அதிகாலையிலிருந்தே கோவிலின் அருகே காத்திருக்க, வருடத்திலேயே அன்றொரு நாள்தான் மகரகணடி, லக்ஷ்மீஹாரம் முதலிய விசேஷ ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்டவராய் கலியுக வைகுண்டப் பெருமாள், கருடவாகனததில் திருவீதிவலம வருவார். அதைக் கண்டு வர்ணிக்க சக்தியுடையோர் அதிருஷ்டசாலிகள்தான்! இநத கண கொள்ளாக் காட்சியைக் காண்போருக்கு மறுபிறவி இல்லையோ எனத் தோன்றும்.

ஹனுமந்த வாகனம்

ஆறுவதுநாள ஸ்ரீமலையப்பஸ்வாமி அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டு ஹனுமந்த வாகனததில் ஊர்வலம் வருவார். அன்று மாலை ஸ்ரீ மலையப்பஸ்வாமி உபயநாச்சிமார்களுடன் மேற்குத் தெருவில் உள்ள வஸநத மண்டபத்தில் எழுந்தருளுவார். அங்கு அவருக்கு ஸுகந்தத்ரவ்யங்கள கலந்த நீரினால் திருமஞ்சனம் நடைபெறும். அன்றிரவு பெருமானுக்கு யானை வாகனத்தில் திருவீதி உற்சவம் நடைபெறும்.

ஏழாவது நாள் காலை சூரியப்பிரபையிலும், இரவு சந்திரப்பிரபையிலும் நடக்கும் ஊர்வலத்தைக் கண்டால் சூரிய சநதிரர்களைக்

கூட ஆள்பவன் நான்தான் எனக கூறுவதற் காகவே பெருமாள் புறப்பட்டாரோ எனறு தோனறும.

அசவ வாகனம

எட்டாவது நாள்தான் இரதோத்ஸவம. அன்று காலை மலையப்பஸ்வாமி அதி விசேஷ மாக அலங்கரித்துக் கொண்டு, தன் இருபக கங்களிலும் நாச்சிமாா இருவரும நிற்க, கலா வைபவத்துடன விளங்கும் தேரில் ஏறி காட்சியளிப்பார். ஆயிரக்கணக்கான பக்தா கள் கருடோத்வைத்தைப் போலவே கூடி ஆனநத பரவசத்தில் கோவிந்த நாமத்தைத் துதித்துக் கொண்டே இரததகில் கட்டிய வடத்தைப் பிடித்து இழுத்துச் செலவதைக் காண மிகமகிழ்ச்சியாக இருககும். அன்றிரவு எம்பெருமான குதிரை வாகனத்தில் காட்சி யளிப்பார்.

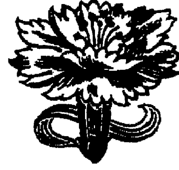
ஒன்பதாதது நாள் அன்று அவப்ருத உற்சவம் (தீர்த்தவாரி) நடைபெறும் இது தான் கடைசி உற்சவம். உபயநாசசிமார் களுடன ஊர்வலமாக ஸ்வாமி புஷ்கரிணியின் அருகில உள்ள ஆதிவராஹஸ்வாமி ஸன்னி-தியை அடைவார். அங்கு பண்டிதர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட முகூர்த்தததில எம்பெரு மானுக்குத் திருமஞ்சனம் நடைபெறும் வேங்கடேசப் பெருமானின் பிரம்மோத்ஸவம சுபமாக முடிந்ததற்கு அறிகுறியாக ஸுதர்சன சககரத்திற்கு ஸ்வாமி புஷ்கரணியில் திரு மஞ்சனம் நடைபெறும். சுற்றுபபுரததி லிருநது ஆயிரமாயிரமாக பக்தர்கள் திருமலை யில் ஸ்வாமி புஷ்கரிணி அருகில் காத்திருந்து, சகரஸ்னனம் நடைபெறும் சமயததில் கோவிந்த நாமகோஷம் செய்த வணணமாக ஸ்வாமி புஷ்கரிணியில் ஸனனம செய்வார் கள். முககோடி நதிகள கலக்கும் சமயத்தில் புஷ்கரணியில முழுகினுல் பாவஙகள் நீங்கி நிச்சயமாக மோக்ஷம கிடைக்கும் என்று புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அபிஷேகத்திற்குப் பிறகு எம்பெருமான் கோவிலுக்குத் திரும்புவார். முதல்நாள் அன்று உற்சவ ஆரம்பத்திற்கு அறிகுறியாக ஆரோகணம் செய்யப்பட்ட கருடத்வஜத்தை இறக்கி, மங்களகரமாக உற்சவம் முடிந்த தற்காக மங்களாக்ஷதை வினியோகம் நடை பெறும்.

மேறகுறிபபிட்ட ஆலய வைபவஙகளோடு இநத பத்து நாட்களும ஆர்ஷ ஸம்ஸக்ருத சபையின் சார்பாக புராண, சஙகீத உபன் யாஸங்களும், நாம சங்கீர்த்தனைகளும நடை பெற்றுக கொணடிருக்கும். மூன்று வருடங் களுககு ஒரு தடவை அதிக மாதத்தினுல் நவராத்திரி உற்சவம எனற பெயரில் ஒரு பிரம்மோற்சவம நடைபெறும். இந்த உத்ஸவத்தில வெள்ளி ரதத்தில் பெருமா ளுக்கு ஊர்வலம் நடைபெறும.

உற்சவங்கள் எல்லாவறறிலும பிரம் மோற்சவம் அதி முக்கியமாகவும், இணை யறறதாகவும் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் எந்த உற்சவத்திலும் இவ்வளவு மககள் ஒரே சமயததில் கூடி பகவானின் அருளைப் பெறுவதையும், இவ்வளவு விசேஷஙகளையும ஒரே சமயததில் கண்டு களிப்பதையும் காண முடியாது. ஐஹிக சுகங்களுக்கு ஆளாகி, மமகார - அகூயைகளுடன் நிறைந்த நம உள்ளத்தைப பெருமானின் தரிசன, குண கீர்த்தனங்களால் சுத்தபபடுத்தி நல்ல வழிக குத திருப்பி மறுபிறவி இல்லாமல் செய்வதே இவ்வித உற்சவங்களின குறிககோள். நம் மிடம் உள்ள ஜோதி நம்மைப் பிரிந்திருந் தாலும், க்ஷணிக சுகத்திலிருநது நம்மை விடு விதது மக்களுக்கு நிலையான ஆனநதத்தை விளைவிக்கும எம்பெருமானுகிய ஜோதி என் றும மாருததாகும், அணையாததும ஆகும்.

(1972-ம ஆண்டு செப்டம்பா மாதம் ஸப்தகிரி பத்திரிகையிலிருந்து மறுபடியும பதிப்பிக்கப்பட்டது.

எச்சரிக்கை

செபபுக் காசுகள, பிரதிமைகள, வாங்கிஞலதான் திருமலேக்கு பல வசதி ஏறபடும எனறு உங்களை ஏமாறறுவதறகுப் பணடாககள காத்துக் கொண்டிருக்கிருாகள். இவற்றை நம்பவேண்டாம் என்று யாததிரிகாகள் இதன் மூலம் எச்சரிக்கை படுத்தப்படுகிருர்கள்.

சுத்தமான பிரார்த்தனைச் சாமானகள், படஙகள், புத்தகங்கள, திருமலே, திருப்பதியில் உள்ள தேவஸதான சததிரஙகளிலும, புத்தகாலயங் களிலும் கிடைக்கின்றன.

இந்து சமயக் கையேடு

திரு அ. நடராஜன், திருப்பதி

★ ★ ★

(முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி)

அவதாரம். இராமாயணம், மகாபாரதம் என்னும் இரு இதிகாசங்களிலும் காண்பிக்கப் பட்டிருப்பதுபோல், ' பிரம்மம் மீட்புப் பண்புடையது என்னும கொள்கையே, அவதாரம அல்லது தெய்வப் பிறப்பு என்னும் கருத்தினுல் தெளிவாக்கப் படுகிறது. கடவுளின் மிக உயர்ந்த அல்லது பூரண அவதாரமான கீதாசாரியனுல் (கிருஷ்ணனுல்) இது முழுமையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. பகவானே கீதையில் கூறியிருப்பதுபோல், தர்மம் அல்லது அறம் நலிவடைந்து அதாமத்தினுல் அல்லது மறத்தினுல் அது அழிக்கப்பட வீருககும் நிலையில் கடவுள் உலகில் அவதரிக்கின்ருர். அவர் தமக்கே உரிய சிறப்பான உருவுடன், தீமை புரிந்தவனைத் தண்டிப்பதற்காகவும், நல்லவனுக்கு அருளுவதற்காகவும், உலகின் கண் அறத்தின் மேன்மையை மீண்டும் நிலை நிறுத்துவதற்காகவும் இறங்கி வருகின்ருர். அவதாரத்தின உண்மையான நோக்கம். தீமை புரிந்தவனைக்கூட அவனது பாவ வழிகளிலிருந்து மீட்டுவதும், பக்தனுக்கு அல்லது அடியவனுக்குத் தமது கருணை மயமான வடிவைக் காட்டி அவனுக்கு அருளுவதுமேயாதலால், அது அறத்தன்மையும் சமய இயல்பும உள்ளதாகும். தண்டனை என்பது கூட தயாகாரியம் அல்லது அருட்செயலே; ஏன்னெனில், அதன் உண்மையான நோக்கம் தவறு செய்தவனைத் திருத்துவதேயன்றி அவனை அடக்கி நசுககி விடுவதன்று. அவதாரம் என்பது பௌதிக உடலுடன் உயர் வானதோர் இடத்திலிருந்து தாழ்வானதோர் இடத்திறகு இறங்குவதன்று; கடவுளின் அளவிலா அன்பின் காரணமாகவும் மானிட அல்லது மனிதனுககுக் கீழ்ப்பட்ட நிலைகளுக்கு ஆன்மிக முறையில் இறங்குவதே அவதாரம். இதிகாசங்கள் விஷ்ணுவின் முக்கியமான பத்து அவதாரங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகினறன; அவற்றுள் முக்கியமானவை இராமாவதாரமும் கிருஷ்ணுவதாரமுமாகும. மீன் (மத்ஸ்யம்), ஆமை (கூர்மம்), காட்டுப்பன்றி (வராகம்), மனித-சிங்கம் (நரசிம்மம்), குறளன் (வாமனன்) ஆகிய மூதலவதாரங்கள் உலக வரலாற்றின் நெருக்கடியான சமயங்களில், அறத்தின் சிறப்பையும் ஒழுக்கத்தின் மேன்மையையும் மீண்டும் நிலை நிறுத்தி, நேர்மை நிறைந்த வாழ்க்கை முறையை நிறுவுவதற்காகச் செயயப்பட்டவையாகும். இராவணனைப் போன்ற தீயோரைத் தண்டித்து, தர்மததின் நிரந்தரமான மதிப்புக்களின் அடிப்படையில் நேர்மையின் ஆட்சியை அல்லது இராமராஜ்யத்தை நிறுவுவதற்காகவே இராமா பிறந்தாா. இராமாயணமும் கீதையும் இறையன்பின் உருவகமே அவதாரம் எனக் குறிப்பிடுவதுடன், மனித நிலைக்கும் கீழ்ப்பட்ட உயிர் வகைகள் உட்பட்ட எல்லா ஜீவன்களுக்கும் விடுதலை அலலது முக்தி கிடைக்கும் என்று உறுதி கூறுகின்றன. எனவே, அவதாரம் என்பது சர்வலோகரட்சகர் அல்லது அனைத்தையும் மீட்டருளுபவர் என்பதாகப் புகழ்ந்தேற்றப் படுகின்றது.

ஆர்ச்சை: கல், மரம் அல்லது செம்பினு லான மூர்த்தம் அல்லது விக்கிரகம் என்னும் உருவில் இறையருளின் நிரந்தர வடிவ மாகக் கடவுளை வழிபடுவது இந்துக்களிடை மிகுதியாகப் புழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது; ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் மற்றும் பிற கடவுளடியார்கள ஆகியோரின் தோத்திரப் பாக்களிஞல் இது புனித மடைந்திருப்பதா கும். குறை கூறுபவனுக்கு அல்லது லோகாயத வாதிக்கு (அதாவது, அனைத்தின அடிப்படை யும் சடப்பொருளே என்னும் கொள்கையின னுக்கு) செதுக்கப்பட்ட உருவமாகத் தோன்றுவது, ஆன்மிகக் கண்ணுடைய பக்த னுக்கு உயிர்த் தன்மையையும் அன்பையும் வீசி வழங்கும் பேரெழிலார்ந்த பேசும் தெய் வமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. விக்கிரகம் எனப்படும் அது ஒரு வெறும் கருத்தோ இலட்சியமோ, படிமமோ அடையாளமோ அன்று; பக்தனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அர்ச்சை வடிவில் நிரந்தரமாக உறையும் கடவுளின் எங்கும் நிறைந்த, அன்புடன கூடிய சான்னித்தியமாக விளங்குகிறது அது. அப்படிமம் இறையருளின் உருவமேயாகும். காண்பதற்குக் கண்களும் கேட்பதற்குக் காதுகளும் உள்ள அனைவரும் எளிதில் அணுக வல்லது அது. விஷ்ணு, சிவன் அல்லது சகதி என்னும் குறிப்பிட்ட ஒரு வடிவில் பகதன் இறைவனை நாடுகிருன், பெயர், உருவம் அனைத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட இறைப் பொருள் அந்த வடிவில அவதரிக்கின்றது; பக்தன் அன்பிஞல் நெக்குருகி, கடவுளுடன் கலக்கும் களிப்பில் தன்னையே இழந்து விடு கிருன். ஆழ்வார்கள் இறைவனின் தாள் களின் புகலை நாடி, பக்தியையும் முக்தியை யும் விடத் திருமாலின் வாயிலில் அடியார் கள் மிதிக்கும் கற்படியாய் இருப்பதையே பெரிதும் விரும்பினா

அன்னைத தத்துவம என்பது இறையருளின் தனிப்பட்ட இயல்பாகிய கனிவையும் பரிவை யும் குறிப்பாக வெளிப்படுத்துவதால், அது இந்து மதத்தின் ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும். ஈசுவரன் சர்வவல்லமையும் புனிதமும் உடை யவன் என்னும் கருத்து, 'தான் எதற்கும் தகுதியற்ற ஓர் அற்பபபிராணி' என்று பகதனுககிருக்கும் எண்ணம காரணமாக அவனது உள்ளத்தில் ஒருவகை மரியாதை யையும அச்சத்தையுமே தோற்றுவிக்கிறது. சுவர்க்கத்தில் இருக்கும தந்தை அல்லது லோகபதி என்னும் கருத்தில் கடவுளைப் பிரார்த்திப்பது என்பது, ஒவ்வொரு மனித னும இறைவனின் உருவத்தில் ஆக்கப்பட்டி ருப்பவனே அல்லது கடவுளின் மைந்தனே என்னும் கொள்கையின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டிருப்பதாகும். இந்தக் கருத்தும் கூட, இறையன்பின் அல்லது கடவுளின் கருணையின இயல்பை முழுவதாக வெளிக் கொணருவதில்லை; படைப்பிற்கு மையமாக விளங்கும் பரிவையும் கனிவையும் அளிப்பது தெய்வத்தைத் தாயாகக் கருதும் அன்னைத் தத்துவமே. ஆள்பவர் அல்லது விதிகளை ஏற்படுத்தியவர் என்னும் முறையில் கர்மம, தர்மம் ஆகியவற்றின் கடுமையான விதிகளுக் கேற்பவே கடவுள் ஒவ்வொருவனுக்கும் நியாயம் வழங்குகிருர். விதிகளை மீறுவோ ருக்குக் கருணைக்கான நம்பிக்கை எதுவும் அதில் கிடையாது. நேர்மையான வழி களிலேயே நடபபதாகச் சொல்லிக் கொள்ளக் கூடிய அளவிறகுப் பாவமே செய்யாதவன் அல்லது தூயவன் எவனும் இல்லை. ஆனுல், அன்னை வடிவில் கடவுள் மன்னித்தருளும் தன்மையுள்ளவராக இருக்கின்ருா. கருணை அல்லது தயைக்கு உரியதலலாத பாவம் என்றும் எதுவுமில்லை. எனவே, மீட்புக் கருணையின் வடிவத்தில் லட்சுமி, பார்வதி

அல்லது சக்தியின் அருளை ஒவ்வொருவனும நாடுகிறுன். ஆனுல், கருணை மட்டுமே இருப்பதாக இருந்தால், அது பட்சபாதத் திற்கும் சலுகைக்கும் காரணமாகக் கூடும. பாவம் செயபவன் தெய்வததின் மன்னித் தருளும் இயல்பைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக கொள்ளலாம. ஆகவேதான், இந்துக்கள கடவுளை ஈசுவரன், ஈசுவரி எனனும இரட்டை வடிவில் வழிபடுகின்றனர். சட்டம அல்லது விதி கடுமையாகவிருப்பது; அன்போ தவறையும் மன்னிக்கக் கூடியது. ஆனுல, கடவுளிடம் சட்டமும் அன்பும் ஒருங்கே இணைந்திருக்கின்றன. இரணடாக அவை செயலபட்டாலும் உண்மையில் அவை ஒனறேயாகும்.

(தொடரும)

சந்தாதாரர்களுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்

* * *

ஸப்தகிரி மாத இதழ் ஆண்டு சந்தா ரூ. 5/—

கீழ்ககாணும் சந்தாதார்களின் சநதாக்காலம் புதியகணக்கின்படி 31-10-73 ல் முடிவடைவ திஞல், அவர்கள் இந்த விஷயத்தைக் கவனித்து கீழ்க்காணும்படி தங்களுடைய தொகையை எங்களுககு மணியார்டர மூலமாக அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேம. மணியாாடர் கூப்பனில் கீழ்க்கண்ட எணகள் கொண்ட சந்தாதாரர்கள் முழு விலாசத்துடன் விரைவாக தங்களுடைய சந்தாக்களை செலுத்தாவிடில், அவர்களுக்கு மாத இதழ அனுபபமுடியாது.

இம்மாதத்திலிருந்து சநதாதாரர்களின எணகள மாற்றப்பட்டுளளன. ''ஸபதகிரி'' அஞ்சல் காகிததின் மேல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புதிய சந்தா எண்களை சந்தாதாரர்கள் கவனிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேம்.

T 25	5-00	T 619	5-00	T 623	5-00	T 631	5-00	T 740	4-75
T 61	5-00	T 620	5-00	T 624	5-00	T 632	5-00	T 746	5-00
T 422	5-00	T 621	5-00	T 625	5-00	T 634	5-00	T 756	4-92
T 535	5-00	T 622	5-00	T 626	5-00	T 655	5-00	T 841	5-00
T 618	5-00								

மாத இதழுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட பணத்தை, மணியார்டர் மூலமாக, ''ஆசிரியர், தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி. (A. P)'' என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவேண்டும். செக் மூலமாகவோ, அல்லது தவறுதலான முகவரிக்கோ அனுப்பும்படியான பணத்தைப் பற்றிய விபரங்களுக்கு அலுவலகம் எந்த விதமான பொறுப்பும் ஏற்காது என்று அறிவிக்கப் படுகிறது.

ஆசிரியர்.

சமரசப் பெருநெறி

பேராசிரியர்: வ. பெருமாள, எம்.ஏ., பி.டி., ஏம்.ஆர்.ஏ.எஸ்.,

தமிழப் பேராசிரியா,

முதல நிலைக்கல்லூரி, உரிகம.

கோலாா தங்கவயல், (மைசூா மாநிலம).

★ ★ ★ ★

உலகத்தில் பல நெறிகள் உண்டு; ஒவ்வொரு நெறியும் ஒவ்வொரு துறையில் சிறப்புடன திகழ்கின்றது. எல்லா நெறிகளிலும் விளங்குகின்ற சிறப்பு இயல்புகளைத் தனனகத்தே கொண்டு திகழ்கின்றது வளளலார் கணட சமரசப் பெருநெறி. சமரச சன மார்க்கம் ஒரு தனி சமயமோ மதமோ அன்று மககள் அனைவரும் பின்பற்றத்தக்க தூய ஒரு நனமார்க்கமாகும. அந்நன்மார்ககத்தின ஒரு சில சிறப்புக்களை மட்டும் இவண ஆராய்வோம்.

அன்பு நெறி:

மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தாா, நண்பர் ஆகியோர் மாட்டு இயல்பாக உள்ளத்தில் எழுகின்ற பற்றே அன்ப எனப்படும. மன மலர்ச்சியின் முதல் நிலையே அனபாகும். மக்கள இயைந்து வாழவும் இணைநது வாழவும் அனபாகிய பிணைப்பு மிகவும் அவசிய மாகும். நெஞ்சததில் அனபில்லாத மக்கள் இவ்வுலகில் இருந்தும் பயனில்லை. தண்ணீர் இல்லாத குளம் எத்துணைப் பெரியதாயினும் அது பிறாககுச சிறிதேனும் பயன்படுதல் இல்லை. அதுபோலவே அன்பில்லாத மனிதன் மற்ற துறைகளில் எத்துணைப் பெரியவனுக இருப்பினும் அவனுல் மக்கட்கு யாதொரு பயனும் இல்லை. ஈரம் மெனமையாக இருந்து கொண்டு பொருள்களை ஒட்ட எவ்வாறு துணைபுரிகின்றது. எனவே அன்பிற்கு ஈரம் என்று பெயர். அன்பில்லாதவனை நெஞ்சில ஈரமிலலாதவன எனகிறேம். இராமலிங்க சுவாமிகள் இறைவனை வேண்டும் போது

" அப்பாநான வேண்டுதல்கேட் டருள்
புரிதல வேணடும
ஆருயிாகட கெலலாம்நான் அனபு
செயல வேண்டும "

என்று அன்பையே உள்ளன்புடன் வேணடுகின்றார். எனவே, வள்ளலார் நெறி அன்பு நெறி என்பது புலனுகும்.

அருள் நெறி:

அன்பு நன்றுக மலர்ந்து நாறறிசையிலும் தூய நறுமணம் பரப்பும் போது அருளாகக் காட்சி அளிககின்றது. அறிநதவாகளிடத்தில் மட்டும் செல்லக கூடிய பற்றுணாசசி அன்பு என்று குறிக்கப்படும். அறியாதவர் இடத்தும் செல்லக்கூடிய பற்றுணர்சசி அருள் எனப்படும். அன்பு மலர்கின்ற பூ போன்றது. அருள் மலாநது மணம வீசுகினற பூ போன்றது. அன்பை அரைகுறைவாகப் பழுத்த பழத்திற்கு ஒப்பிடலாம். அருளை நன்றுகப் பழுதத கனிக்கு ஒப்பிடலாம். அன்பில்லாவிட்டால அருள இல்லை அன்பின் நோக்கம் அருள நிலையை அடைவதே. தன்னலம், பொதுநலம் ஆகிய இரணடிலும் அமைந்தது அன்பு. பொது நலத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது அருள். வள்ளலாா நெறி அன்பில தொடங்கி அருளில் முடிகின்றது. அருள் நெறியில்

இறைவனை அடைந்த வள்ளலார்க்கு, இறைவன் அருள் ஒளியாகவே காட்சியளித்தான். வள்ளலார கண்ட இறைவன்

'' அருட்பெருஞ்சோதி! தனிப்பெருங்கருணை! ''

அவர் பாடியது திருவருட்பா (திரு அருள் பாட்டு)

இரகக நெறி:

பிற உயிர்கள துன்பப்படுங்காலை இயல்பாக ஏற்படுகின்ற மனவருத்தத்திற்கு இரக்கம் என்று பெயர். பிறர் அல்லலைக் கண்டு அதன் பயனுக உள்ளத்தில் ஏற்படுகினற நெகிழ்ச்சியே இரக்கமாகும். எவனொருவன் பிறர் துயரைத் தன் துயர்போல் நினைத்து அதறகாக உளம் வருநதுகின்ருனே அவன்தான் உண்மையான இரக்கமுள்ள மனிதன். இரக்கம் என்னும் தூய உணர்ச்சி சாதி, சமயம், மொழி, இனம், நாடு ஆகிய எல்லாவற்றையும் கடநது செல்லக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்தது. உயர்திணையோடு மட்டும் அமையாது அஃறிணையிடமும் விரைந்து செல்லக்கூடிய பாச உணர்ச்சியே இரக்கம் எனப்படும். வாடிய பயிரையும் வாடிய மக்களையும் கணடபோது வள்ளலார் மனம் வருந்திஞர்; மனம் நொந்தார; மனம் வாடிஞர், மனம் பதைத்தார்.

'' வாடிய பயிரைக கனடபோ தெல்லாம்
வாடினேன் பசியினுல இளைத்தே
வீடுதோ றிரந்தும் பசியறுது அயர்ந்த
வெற்றரைக கண்டுளம் பதைத்தேன
நீடிய பிணியால் வருந்துகின் ருேர்என
நேர்உறக் கண்டுளம துடித்தேன்
ஈடின்மா ணிகளாய் ஏழைக ளாய்நெஞ்சு
இளைத்தவர் தமைக்கண்டே இளைத்தேன் ''

(திருவருட்பா)

மக்களுக்கு இரக்க உணர்ச்சி வேணடும் என்று வள்ளலார் நீண்ட அறவுரை கூறிஞர் அல்லர். வள்ளலார் வாழ்ந்து காட்டிஞர். ஆயிரம் நீதிகளைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைப்பவனைவிட, ஒரே ஒரு நீதியையாவது செயலில் கடைப்பிடிப்பவனுக்கே உயர்வு மிகுதி. அடிகளார் சொல்வீரர் அல்லர்; செயல்வீரர். அவர், வாழ்வின் கணணுடியே மேற்காட்டியுள்ள பாட்டாகத் திகழ்கின்றது.

அறிவு நெறி:

பக்தி இருவகைப்படும். ஒன்று தெளிந்த பக்தி, மற்ருென்று குருட்டு பக்தி. அறிவில் தெளிவும் உறுதியும் ஏற்பட்டு அதன் நற்பயனுக உளளத்தில் தோன்றுகின்ற தூய உணர்ச்சியே பக்தி எனப்படும். அறிவு ஒளி மிகுதியாக, அறியாமையாகிய மருள நீங்கும். உயிர், உலகம், இறைவன் ஆகியவைகளைப் பற்றிய உண்மைகளைக் கசடற அறிந்து, தெளிந்து, உணர்ந்து மெய்ப் பொருள்களை அடைகின்ற நெறியே அறிவு நெறி (ஞான மார்க்கம்) எனப்படும். மாணிக்க வாசகர் ஞான மார்க்கத்தைப் பின்பற்றியவர். வள்ளலார் நெறியும் ஞான மார்க்கமேயாகும். எத்தகைய நலல செயல் செய்தாலும் நன்ருக எண்ணிச் செய்வது நல்லது. 'எணணித் துணிக கருமம்' என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கு. எல்லாம் அறிந்து அறிவின் வடிவாக இருக்கின்ற (Omniscient) இறைவனை அறிவு நெறியில் அடைந்து உணர்வது சாலச சிறந்ததெனக் கருதிஞா வள்ளலாா எனவேதான் அவருடைய பாக்கள் அருட்பாவாக மட்டும் இல்லாமல் அறிவுப் பாக்களாகவும் திகழ்ந்து கற்ருோ சிந்தையைத் தூணடி வளரச் செய்த வண்ணமிருக்கின்றன. வேதாந்தம், சித்தாந்தம், போதாந்தம், நாதாந்தம, யோகாந்தம், கலாந்தம் ஆகிய ஆறுவகையான அறிவுக் கோட்பாடுகளின் இணைப்பே வள்ளலார் கண்ட சுத்த சைவசன்மார்ககமாகும வள்ளலார் அறிவுக் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஒற்றுமையுணர்வுடன் இணைத்து சிந்தை

ஒருமைப் பாடு (intellectual integration) ஏற் படுத்திப் பெரும்புரட்சி செய்துள்ளார் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

'' வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந்த தத்தின்
மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேக மாக
நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந் தத்தின்
நடுவாகி நவநிலைக்கு நண்ணு தாகி
மூதாண்ட கோடியெல்லாம் தாங்கி நின்ற
முதலாகி மனுதித முத்தி யாகி
வாதாண்ட சமயநெறிக்கமையா தென்றும்
மவுனவியோ மத்தினிடை
வயங்கு தேவே ''

'' தோனறுதவி தாத்துவித மாய்வி சிட்டாத்
துவிதமாய்க் கேவலாத் துவித மாகிச்
சான்ற சுத்தாத் துவிதமாய்ச் சுத்தந் தோய்ந்த
சமரசாத் துவிதமாய்த் தன்னே யன்றி
ஊன்றுநிலே வேறென்றும் இலதாய் என்றும்
உள்ளத்தாய் நிரதிசய
உணர்வாய் எல்லாம்
ஈன்றருளும் தாயாகித் தந்தை யாகி
எழிற்குருவாய் தெய்வதமாய்
இலங்குந் தேவே. ''

(மகா தேவ மாலே)

வள்ளலார் உணர்ந்துரைத்த பக்தி ஞான நெறி அன்றி குருட்டு பக்தியன்று; ஒளி பக்தியே யன்றி இருள் பக்தியன்று.

சமத்துவ நெறி:

உலகத்திலுள்ள மக்களிடையே ஏழை — பணக்காரன், உயர்ந்தவன் — தாழ்ந்தவன், படித்தவன் — படிக்காதவன், நண்பன் — பகைவன், முதலாளி — தொழிலாளி முதலிய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இத்தகைய வேறுபாடுகள் சமுதாயத்தைச் சீர்குலைத்து அழித்து விடுகின்றன. மல்லிகை, முல்லை முதலிய பூக்களிடையே எவ்வளவோ வேறு பாடுகள் இருக்கின்றன. எல்லாப் பூக்களையும் சேர்த்து முறையாகத் தொடுத்துப் பூமாலையாக்கிய பின் அதன் அமைப்பு கண்ணுக்கு விருந்தளிக்கிறது; மணம் மூக்கிற்கு இனபம் பயக்கின்றது; பூக்களின் இணைப்பு மனதிற்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. தனித் தனியே இருக்கும்போது பூக்களுக்கு இல்லாத அழகும் வலிமையும் மாலையில் இணைந்திருக்கும்போது ஏற்படுகின்றன. ஒற்றுமையே வலிமை என்னும் பழமொழி இதைத்தான் உணர்த்துகின்றது. பூமாலையில் பூக்கள் அழகுற இணைந்திருக்கும்போது அவற்றிடையே உள்ள உயாவு தாழ்வு என்னும் வேற்றுமை மறைந்து சமத்துவம் காணப்படுவதைப்போல செல்வம், தகுதி முதலியவற்றில் மக்களிடையே எவ்வளவோ வேறுபாடு இருப்பினும் மக்கள் அனைவரும் உள்ளத்தால் ஒன்றுபட்டால் சமுதாயம் செழித்து வலிமையுறும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமத்துவம் நிலைபெறும்.

'' ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும்
ஒருமையுள ராகிஉல கியல்நடத்தல் வேண்டும்''

என்று உள சமத்துவத்தின் அவசியத்தை இராமலிங்க சுவாமிகள் நன்கு வலியுறுத்துகின்றார். பணக்காரன் நன்றாக உண்டு கொழுக்கவும், ஏழை பசியால் வாடவும் இவ்விரு வகுப்பிற்கும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வையும் பிளவையும் கண்டு மனம் நொந்து பாடுகின்றார். பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்றத் தாழ்வு நீங்கி முழுச்சமத்துவம் நிலைக்க வேணடும் என்ற தூய எண்ணமும், அந்த எண்ணம் மிகவும் விரைவில் நிறைவேற வேண்டும் என்ற தம் குறிப்பையும் மிகத் தெளிவாக கீழ்வரும் தம் பாட்டில் புலப் படுத்துகின்றார்.

'' உள்ளலேன் உடையவர் உண்ணவும் வறியார்
உறுபசி உழந்துவெந் துயரால்
வள்ளலே நெஞ்சம் வருந்தவும் படுமோ
மற்றிதை நினைத்திடுந் தோறும்

எள்ளலேன் உள்ளம எரிகின்ற துடம்பும
எரிகின்ற தென்செய்வேன் அந்தோ!
கொள்ளலேன் உணவும் தரிக்கிலேன் இநதக்
குறையெலாம் தவிர்த்தருள் எந்தாய்! ''

மக்கள் உள்ளத்தில சமத்துவ உணர்ச்சி ஏறபட வேண்டும் என்பதே வள்ளலாரின் விருப்பம்.

நீதி நெறி:

மககள் இப்படித்தான் வாழவேணடும் எனறு வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்க்கைச் சட்டததிற்கே நீதி எனறு பெயர். நீதி எனபது எப்போதும் நன்னெறியையே குறிக கும. நீதி தவறும் போது அநீதியாக மாறு கினறது. வள்ளலார் வகுத்து வரையறுத்த வாழ்க்கைச் சட்டம் மக்கள் குலம் முழுவதிற் கும் முறறிலும் பொருநதுகினற நீதி நெறி யாகக காட்சியளிக்கின்றது. மக்கள அனை வரும் இயைநதும் இணைந்தும வாழ்கின்ற சன்மார்க்கமே நீதி நெறியாகும.

'' சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே
சாத்திரச்சந் தடிகளிலே
கோத்திரச்சண் டையிலே
ஆதியிலே அபிமானித் தலைகின்ற உலகீர்!
அலைந்தலைந்து வீணேநீர
அழிதல் அழ கலவே!
நீதியிலே சனமார்க்க நிலைதனிலே நிறுத்த
நிறுத்தமிடுத் தனித்தலைவர்
ஒருத்தர்அவர் தாமே
வீதியிலே அருட்சோதி விளையாடல புரிய
மேவுகினற தருணம்இது
கூவுகின்றேன் உமையே. ''

வள்ளலாா அருட்பாவில் காட்டியுளள நெறி நல்வாழ்விற்கேற்ற நீதி நெறி, நல்லொழுக கத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த நல்ல நெறி.

(தொடரும்)

ஓர் விண்ணப்பம்

16–11–72 விருநது, தி. தி. தேவஸ்தான ''புத்தக வெளியீடு'' பிரிவு, 'சப்தகிரி' அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே தி. தி. தேவஸ்தான வெளியீடுகளான நாள் காட்டிகள், நாட்குறிப்புப் புத்தங்கள், பஞ்சாங்கங்கள், அஞ்சல் பட அட்டைகள், முதலியவை சம்பந்தமாக கீழ்க்கண்ட விலாசத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு எல்லா பக்தர்களை கேட்டுக்கொள்கிறோம். மேற்கண்ட வெளியீடுகளுக்கான பண அனுப்பீடுகள் எல்லாம், கீழ்க்கணட முகவரிக்கே அனுப்பவேண்டும்.

ஆசிரியர்.

ஆசிரியா,
தி. தி. தேவஸதானம,
திருப்பதி. (ஆ. பி.)

முக்கவி கண்ட காப்பியம்

ஸ்ரீ. T. G. அனந்த சுப்ரமண்யம், திருப்பதி.

(காபேயன்)

"ஆரண்ய காண்டம்"

—⁂o⁂—

(முன் இதழின் தொடர்ச்சி)

இந்த வால்மீகியின் கருத்தை கம்பர் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூறுகிறார்.

"சூர் அறுத்தவனும், சுடர் நேமியும
ஊர் அறுத்த ஒருவனும, ஓம்பினும்
ஆர் அறத்திறேடு அன்றி நினறுர் அவர்
வேர் அறுப்பென் வெடுவெனமின்
நீர் என்றான்"

'அவ்வரக்கர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருபவர்கள் யாராகயிருந்தாலும் சரி, அது சூரபன்மாவைக் கொன்ற முருகனாக இருந்தாலும் சரி, காலநேமியைக் கொன்ற திருமாலாக இருந்தாலும் சரி, திரிபுரமெரித்த ருத்திரனாக இருந்தாலும் சரி, அறநெறியோடு மாறுபட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களை அடியோடு அழித்திடுவேன், நீங்கள் அஞ்சாதீர்கள்' என்று இராமன் கூறியதாக கம்பர் இராமனை உயர்த்திக் கூறியுள்ளார். ஸுதீக்ஷ்ணா ஆயுதம் முதலியவைகளைக் கொடுத்ததைக் கம்பர் கூறவில்லை.

அத்யாத்ம இராமாயணத்தில் ஸுதீக்ஷ்ண விருத்தாந்தத்தை அதிகமாகக் கூறவில்லை. மேலும அதயாத்ம இராமாயணத்தின் மூலமாக ஸுதீக்ஷ்ணர் அகஸ்தியா முனிவரின் சிஷ்யர் என்று தெரிகிறது. இராமன் கீழ் வருமாறு கூறுகிறான்.

"गुरुं ते द्रष्टुमिच्छामि ह्यगस्त्यं मुनिनायकम् "

எலலோரும் அகஸ்த்யாச்ரமத்தைக் குறித்துச் சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது சீதை இராமனிடம் சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறாள். இவ்விபரம் வால்மீகியில் தான் இருக்கிறது. மற்ற இராமாயணங்களில் காணப்படவில்லை.

அதாவது சீதையானவள இராமனைப் பார்த்து, 'தலைவ! தாங்கள் காட்டிற்கு அரக்கர்களையும், துஷ்டர்களையும் அழிப்பதற்கு வரவில்லை. தஙகள் தாய, தந்தை முதலியவர்களுடைய வார்த்தையைப் பரிபாலனம் செயவதற்குத்தான அவாகள் தங்களை முனி வேடத்துடன் காட்டில் வசிக்கவேணடுமெனறுதான் கூறினார்கள். தாங்களோ இங்கு க்ஷத்ரியன் செய்யும் கார்யத்தைச் செயயப் போகிறீாகள ஏன் இவையெல்லாம்?

"क्व च शास्त्रं क्व च वनं क्व च क्षात्रं तपः क्व च ।
व्याविद्धमिदमस्माभिः देशधर्मस्तु पूज्यताम् ॥"

"நம தாமமென்ன? நாம செயயவேணடியது என்ன? தாங்கள் செயவது எனக்குச் சரியாகப் படவில்லை. தங்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. நான பெண புத்தியால் இவைகளெல்லாவற்றையும சொன்னேன், தாங்கள் யோசிதது தம்பியோடு எது பொருத்தமோ அதைச செய்யுங்கள" என்றாள்.

"सर्वं हि विदितं तुभ्यं त्रैलोक्यमपि तत्त्वतः ।
स्त्रीचापलादेतदुदाहृतं मे धर्मं च वक्तुं
तव कस्समर्थः ॥

विचार्य बुद्ध्वा तु सहानुजेन यद्रोचते
तत्कुरु माचिरेण ॥"

இதைக்கேட்ட இராமன் "சீதே! காட்டில் முனிவர்கள் தவம், யாகம் முதலியவை கள் செய்வதற்கு இடையூறாக அரக்கர்கள் சஞ்சரிக்கிறார்கள். அவர்களை அழித்து முனிவர்களின் துயரத்தைப் போக்குவதே என் கடமை. என்னை சரணமாக அடைந்தவர்களுக்கு அபயமளித்து விட்டேன். ஆகையால் நான இக்கார்யத்தைச் செய்யப் போகிறேன்.

"मुनीनामन्यथा कर्तुं सत्यमिष्टं हि मे सदा ।
अप्यहं जीवितं जह्यां त्वां वा सीते सलक्ष्मणम् ॥
न तु प्रतिज्ञां संश्रुत्य ब्राह्मणेभ्यो विशेषतः ।
तदवश्यं मया कार्यं ऋषीणां परिपालनम् ॥ "

"சீதே! மேலும் கூறுகிறேன். முனிவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கட்டாயம் செய்யப்போகிறேன். அதற்காக என் உயிரையும் விடத்தயார். உன்னையும், லக்ஷ்மணனையும் கூட துறக்கத் தயார். எனக்குக் கடமைதான் பெரிது." என்று கூறுகின்றான்.

"आत्मानं सर्वदा रक्षेद्दारैरपि धनैरपि"

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

லக்ஷ்மணனையும விடுவேன என்றால்

"भ्राता स्वा मूर्तिरात्मनः"

கூடப் பிறந்தவன தன்னைச் சேர்ந்தவன என்ற அபிப்ராயத்தில்.

"अर्धो वा एष आत्मनो पत्नी"

என்று வேதம் கூறுகிறது. மனைவியானவள் கணவனின் உடலில் பாதி" என்று. ஆகையால் மனைவியான உன்னைக்கூட நான் விடத தயார் என்று கூறினான். சொன்ன வார்த்தையைத் தவற மாட்டேன் என்பதை ஸ்ரீ தியாகராஜஸ்வரமி,

" வாடேரா தைவமு மனஸா
ஆடினமாடலு தப்படனுகனு
ஆசநதராா்கமு கீர்த்தி கலிகின "

அதாவது சொன்ன வார்த்தையைத் தவறாதவன் இராமன். சந்த்ர சூரியன் உள்ள வரை புகழ் படைத்தவன் இராமன் என்று கூறுகிறார்.

இவவிதம இராமன் கூறிவிட்டு, 'சீதே! நீ எனக்கு ஸஹதர்ம சாரிணியாக இரு, எனக்கு உன்னைவிட வேறு யார் இருக்கிறார்கள்.'

"सहधर्मचारिणी मे त्वं प्राणेभ्योऽपि गरीयसी"

என்று கூறினான்.

இராமன் முன் செல்ல சீதை நடுவில் செல்ல லக்ஷ்மணன் பின் செல்ல பல மலைகளையும், மடு, காடு முதலியவைகளையும் கடந்து பஞ்சாப்ஸரஸ் என்ற தடாகத்தை அடைந தார்கள்.

அநத தடாகத்தின் வரலாற்றை முனிவாகள் கூறுகிறார்கள். மாண்டகாணீ என்ற முனிவர் பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷங்கள் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். அதைப் பொறுக்க முடியாமல் தேவர்கள் ஐந்து அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகளை அனுப்பி வைத்தாாகள். அவர்கள் முனிவரை மயக்கித் தன் உடைமையாக்கிக கொணடார்கள். முனிவரும் தபோ பலத்தால் வாலிபனாக மாறி அவர்களுடன் இக்குளத்தின் உள்ளே வீடுகட்டிக் கொண்டு மறைவாக வசிக்கிறார். ஆகையால்தான் இந்தக் குளத்தில் மதுரமான பாட்டும் சலங்கை ஒலிகளும் கேட்கின்றன என்றார்கள். இதைக் கேட்ட இராமன் வியந்து மேலே நடக்க முற்பட்டான். ஆகையால் தான் இதற்கு "பஞ்சாப்ஸரஸ்" தீர்த்தம என்று பெயர் வந்தது என்றார்கள்.

இராமன் முனிவர்களோடு தங்கி விட்டு ஸுதீக்ஷ்ணரை அவர் ஆச்ரமத்தில் விட்டு

விட்டு, அகஸ்த்ய முனிவரைப் பார்க்கப் புறப்பட்டார். ஸுதீக்ஷ்ணர் அகஸ்த்யரின பெருமையைக் கூறுகிறார்.

'இராம! முன்னொரு காலத்தில் இக்காட்டில வாதாபி, இல்வலனென்று இரு ராக்ஷஸர்கள் வசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் தினந் தோறும் இங்கு வசிக்கும் முனிவர்களைக் கொன்று, தின்று வந்தார்கள். வாதாபி என்பவன் ஆடு உருவம் எடுத்துக் கொள்வான். அவனைச் சமைத்து இல்வலன் எனபவன் முனிவர்போல் வேஷங்கொணடு முனிவருக்குப் போடுவான். முனிவர் அதைச் சாப்பிட்ட பிறகு இல்வலன் ''வாதாபி இங்கே வா'' என்று கூப்பிடுவான். உடனே வாதாபி முனிவரின் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியே வந்து விடுவான். இவ்விதம் முனிவர்களைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு நாள் அகத்தியரும் அவர்களால் அழைக்கப் பட்டார். அவரும் ஒப்புக்கொண்டு சாப் பிடச் சென்றார். எப்பொழுதும போல் இல்வலன் வாதாபியைச் சமைத்துப் பரிமாறினான். முனிவர் அதைச் சாப்பிட்டார். இல்வலன் வாதாபியைக் கூப்பிட அகஸ்த்தியர் வயிற்றைத் தடவிக்கொண்டு "வாதாபி ஜீர்ணோ பவ'' என்று கூற வாதாபி உள்ளேயே ஜீரணமாகி விட்டான். இல்வலனையும் தன் தபோ அக்னியால் எரித்து விட்டார் என்று கூறி முடிக்க ஆதவன் மலையில் விழ அன்றிரவை அங்கேயே கழித்தார்கள்.

மறுநாள் அகஸ்த்யாச்ரமத்தை அடைந்தார்கள். அகஸ்த்யர் இராமனை வரவேற்று உபசரித்தார். அப்பொழுது அங்கே எல்லா தேவதைகளும் பிரஸன்னமாக இருந்தார்கள். அகஸ்த்யா தன் ஆச்ரமத்தில் அவ்விதமாக தன் கடமைகளைச் செய்து வந்தார்.

அகஸ்த்யர் இராமனுக்கு உபசரித்த விதத்தை வால்மீகி கூறுகிறார்: அதாவது வானப்ரஸ்தாச்ரமத்தில் உள்ளவர்கள் முதலில வைச்வதேவம் முதலிய நித்யகாமாக்களைச் செய்து பிறகு வந்த அதிதிகளுக்கு அர்க்யாதிகள் கொடுத்து போஜனாதிகள் செய்விக்கவேணடும் இது வானப் பிரஸ்தர்களின் கடமை. இதேபோல் அரசர்கள் அதிதியாக வந்தால் அவர்கள் கேட்டாலே யன்றி உபசரிக்கக் கூடாது. ஆனால் இங்கு இராமன் அதிதியாக வந்ததோடல்லாமல் இராமனும் வானப்ரஸ்தாச்ரமத்தில இருக்கிறான். ஆகையால் முனிவர் உபசரித்தே ஆகவேண்டும். அவ்விதம் எவனொருவன் உபசரிககவில்லையோ, அவன தன் மாமிஸத்தையே பரமலோகத்தில் உணணுகிறனென்று கூறப்பட்டுள்ளதை இங்கு ஞாபகப் படுத்துகிறா.

"उवाच राममासीनं प्राञ्जलिं धर्मकोविदम् ।
अग्निं हुत्वा प्रदायार्ध्यमतिथिं प्रति पूजयेत् ॥
अन्यथा खलु काकुत्स्थ तपस्वी समुदाचरन् ।
दु:साक्षीव परे लोके स्वानि मांसानि भक्षयेत् ॥

இராமனை பழம், கிழங்கு முதலியவைகளைக் கொணடு உபசரித்து விட்டுக கூறுகிறார். 'இராம! இதோ என்னிடம் வில்லும், அம்புராத்தூணியும் இருக்கின்றன. இந்த வில் விஷ்ணுவால் கொடுக்கப்பட்டது. அம்புராத்தூணி இநதிரனல் கொடுக்கப்பட்டது. இவைகளையும், மேலும் ஒரு கத்தியையும் கொடுக்கிறேன் பெற்றுக்கொள். இவைகளெல்லாம் அரக்கர்களை அழிக்க உதவும்'. என்று கூறி அம்மூன்றையும் இராமனிடத்தில் கொடுத்தார்:

"वैष्णवं पुरुषव्याघ्र निर्मितं विश्वकर्मणा ।
अमोघ: सूर्यसंकाश: ब्रह्मदत्त: शरोत्तम: ॥
दत्तौ मम महेन्द्रेण तूणी चाक्षकसायकौ ।
अनेन धनुषा राम हत्वा संख्ये महासुरान् ॥
जयाय प्रतिगृह्णीष्व वज्रं वज्रधरो यथा ।

''இராம! சீதைக்கு எந்த விதமான குறையும் ஏற்படாமல் நடத்திவை. ஏனெனில் பெண்கள் நல்லதை வரவேற்பார்கள். கெட்டதைச் சகிக்க மாட்டார்கள். மின்னல் போல் அவர்களுடைய எண்ணம் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். கத்தி முனை போன்று முன் கோபத்தை உடையவர்கள். காற்றைபோல் எதிலும் வேகத்தையுடையவர்கள் இவையெல்லாம் பெண்களின் ஸ்ருஷ்டியிலேயே உண்டானது. ஆனால் சீதை அத்தகையவளல்ல.

"एषा हि प्रकृतिः स्त्रीणां आसृष्टे रघुनन्दन ।
समस्तमनुरज्ञन्ति विषमस्थं त्यजन्ति च ॥
शतह्रदानां लोलत्वं शस्त्राणां तीक्ष्णतां तथा ।
गरुडानिलयोः शैघ्र्यं अनुगच्छन्ति योषितः ॥
इयं तु भवतो भार्या दोषैरेतैर्विवर्जिता ।
श्लाघ्या च व्यपदेश्या च यथा ह्यरुन्धती ॥

மிகவும் மேன்மையானவள், தேவியான அருந்ததிபோல் உள்ளவள்' என்று கூறுகிறார். இராமன் முனிவரிடம் ஆசிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அடுத்து நாங்கள் எங்கே வசிக்கலாமென்று அகஸ்த்யரை இராமன் கேட்கிறான்.

"इतो द्वियोजने तात! बहुमूलफलोदकः ।
दिशोबहुमृगः श्रीमान् पञ्चवट्यभिविश्रुतः ॥
समाशः श्लाघनीयश्च नातिदूरे च राघव ।
गोदावर्याः समीपे च मैथिली तत्र रंस्यते ॥
ख्यातः पञ्चवटीत्येव नित्यपुष्पितकाननः ॥"

முனிவர், ''இராம! இங்கிருந்து இரண்டு யோஜனை தூரத்தில் பஞ்சவடீ என்ற இடம் இருக்கிறது. இந்த இடம் மிகவும் ரமயமானது சீதைக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. அநேக மான்கள் வசிக்கக் கூடியது. கோதாவரியின கரையில அமைந்துள்ளது, சாந்தமானது. எப்பொழுதும் பழம், புஷ்பம் முதலியவைகள் கிடைக்கக் கூடியது. அங்கேயே மனைவியுடனும், சகோதரனுடன் வசிக்க நல்லது'' என்றார்.

இராமன முனிவரின் வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து வணங்கி பஞ்சவடியை நோக்கிப் புறப்பட்டான். கம்பர் கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்.

இராமன் அகஸ்தயரைப் பார்த்துக் கேட்கிறான். ''முனிவரே! தென் திசையிலிருந்து அரக்கர்கள் வருவார்கள். அவர்களை அழிக்கத் தீர்மானித்து, அத்திசையை நோக்கிச் செல்ல விரும்புகிறேன் தங்கள் அபிப்ராயம் என்னவோ'' என்று

'' செருக்கடை அரக்கர் புரிதிசை சிதை எய்தத்
தருக்கு அழிதரக் கடிது கொல்வது சமைந்தேன
வருக்க மறையோய்! அவர் வரும்
திசையின் முந்து உற்று
இருக்கை நலம்; நிற்கு அருள் என்?
என்றனன் இராமன் ''

இவ்விதம் வால்மீகியில் காணப்படவில்லை

(தொடரும்)

EDITED AND PUBLISHED ON BEHALF OF THE T. T. DEVASTHANAMS BY K SUBBA RAO, M.A. AND PRINTED AT T. T. D PRESS BY M. VIJAYAKUMAR REDDY, MANAGER, T. T D PRESS, TIRUPATI